EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

POZMĚŇOVACÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A JEHO ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ NA STRANĚ DRUHÉ O VOLNÉM POHYBU OSOB

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

S OHLEDEM na Dohodu mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, uzavřenou v Bruselu dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. června 2002;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, týkající se účasti České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 26. října 2004, který vstoupil v platnost dne 1. dubna 2006;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob týkající se účasti Bulharské republiky a Rumunska jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 27. května 2008, který vstoupil v platnost dne 1. června 2009;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob týkající se účasti Chorvatské republiky jakožto smluvní strany na základě jejího přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 4. března 2016, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2017;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE dohody uzavřené Unií jsou závazné pro orgány Unie i pro členské státy; tento protokol se proto vztahuje na smluvní strany, jak je stanoveno v dohodě;

SE DOHODLY TAKTO:

ČLÁNEK 1

Změny dohody

Dohoda se mění takto:

1) v preambuli se za druhý bod odůvodnění vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„UZNÁVAJÍCE, že svoboda pohybu je důležitým aspektem vnitřního trhu a že zajištění práva státních příslušníků smluvních stran a jejich rodinných příslušníků vstoupit na příslušná území a pobývat na nich bez neodůvodněných omezení a při plném dodržování práva na rovné zacházení slouží k posílení fungování těch částí vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní;

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v těch částech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, přičemž se rozumí, že dohoda musí být vykládána v souladu se zásadou jednotného výkladu stanovenou v článku 7 institucionálního protokolu k této dohodě. Je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států Evropské unie a Soudního dvora Evropské unie vykládat tuto dohodu v jednotlivých případech;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že svoboda pohybu a právo na rovné zacházení se vztahují na státní příslušníky jedné smluvní strany, kteří vykonávají nebo chtějí vykonávat svá práva na volný pohyb, i když se nepřestěhovali nebo se dosud nepřestěhovali za účelem pobytu na území druhé smluvní strany. Stejně tak určitá práva spojená s výkonem volného pohybu v minulosti, včetně práva na rovné zacházení, mohou nadále platit i poté, co státní příslušník jedné smluvní strany přestal pobývat na území druhé smluvní strany;

DÁLE PŘIPOMÍNAJÍCE, že volný pohyb osob zahrnuje pracovníky, osoby samostatně výdělečně činné a ekonomicky neaktivní osoby, pokud tyto osoby splňují požadavky na oprávněný pobyt stanovené v této dohodě, včetně případného požadavku mít dostatečné prostředky a zdravotní pojištění, kterým jsou kryta všechna rizika, aby se nestaly nepřiměřenou zátěží pro systémy sociální pomoci smluvních stran;

ZDŮRAZŇUJÍCE cíl konsolidovat a dále rozvíjet komplexní partnerství Unie a Švýcarska tak, aby dosáhlo svého plného potenciálu;“

2) článek 4 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 4

Právo pobytu a přístupu k výdělečné činnosti

Právo pobytu a přístupu k výdělečné činnosti je zaručeno v souladu s přílohou I.“;

3) vkládají se nové články, které znějí:

„ČLÁNEK 4a

Právo usazování

1. Státní příslušník jedné smluvní strany má právo usadit se na území druhé smluvní strany za účelem výkonu samostatné výdělečné činnosti.

2. V rámci ustanovení této dohody jsou zakázána omezení svobody usazování státních příslušníků jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení a poboček státními příslušníky jedné smluvní strany usazenými na území druhé smluvní strany.

ČLÁNEK 4b

Rovné zacházení s osobami samostatně výdělečně činnými

1. Samostatně výdělečně činné osobě se ohledně přístupu k samostatné výdělečné činnosti a jejímu výkonu poskytuje v hostitelské zemi zacházení ne méně příznivé, než které je poskytováno jejím vlastním státním příslušníkům.

2. Na samostatně výdělečně činné osoby uvedené v této dohodě se použijí obdobně ustanovení článků 7 až 10 nařízení (EU) č. 492/2011[1].“;

4) v článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Práva uvedená v tomto článku jsou zaručena v souladu s přílohami I, II a III.“;

5) vkládají se nové články, které znějí:

„ČLÁNEK 5a

Poskytování služeb

V souvislosti s poskytováním služeb podle článku 5 této dohody je zakázáno:

a) jakékoli omezení přeshraničního poskytování služeb na území smluvní strany nepřekračujícího 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok;

[1] Nařízení (EU) č. 492/2011 (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1) ve znění podle přílohy I.

b) jakékoli omezení práva vstupu a pobytu v případech uvedených v čl. 5 odst. 2 této dohody, jež se týkají zaměstnanců, kteří nemají státní příslušnost jedné ze smluvních stran, osob poskytujících služby, které jsou začleněny do běžného trhu práce jedné smluvní strany a vyslány za účelem poskytování služeb na území druhé smluvní strany, aniž je dotčen článek 7i.

ČLÁNEK 5b

Společnosti poskytující služby

Ustanovení článku 5a se použijí na společnosti založené podle práva smluvních stran, které mají sídlo, správní ústředí nebo hlavní provozovnu na území některé smluvní strany.

ČLÁNEK 5c

Rovné zacházení s osobami poskytujícími služby

Osoba poskytující služby, která je oprávněna poskytovat služby nebo které bylo vydáno odpovídající povolení, může za účelem jejich poskytování dočasně vykonávat svou činnost ve státě, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním státním příslušníkům v souladu s ustanoveními této dohody a příloh I, II a III.

ČLÁNEK 5d

Pravidla týkající se pobytu osob poskytujících služby

1. Osoby poskytující služby, které jsou státními příslušníky členských států Unie nebo Švýcarska a které jsou usazeny na území jiné smluvní strany, než je smluvní strana pobytu osoby přijímající služby, a zaměstnanci, bez ohledu na jejich státní příslušnost, osob poskytujících služby, které jsou začleněny do běžného trhu práce jedné smluvní strany a vyslány za účelem poskytování služby na území druhé smluvní strany, které jsou oprávněny poskytovat službu nebo kterým bylo vydáno odpovídající povolení na dobu delší než 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok, obdrží k doložení tohoto práva povolení k pobytu na dobu rovnající se době poskytování služeb přesahující 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok.

2. Pro účely vydání takových povolení smějí smluvní strany od osob uvedených v odstavci 1 vyžadovat pouze:

a) platný průkaz totožnosti nebo cestovní pas, aniž je dotčen článek 7i;

b) doklad prokazující, že poskytují nebo si přejí poskytovat službu.

ČLÁNEK 5e

Doba poskytování služeb

1. Celková doba poskytování služeb podle čl. 5a písm. a), bez ohledu na to, zda trvá nepřetržitě, nebo zda se jedná o několik po sobě jdoucích dob poskytování služeb, nesmí překročit 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok.

2. Ustanoveními odstavce 1 není dotčeno plnění právních povinností osobou poskytující službu vyplývajících ze záruky poskytnuté osobě přijímající službu a nepoužijí se v případech vyšší moci.

ČLÁNEK 5f

Pravidla pro poskytování služeb

1. Ustanovení článků 5a a 5c se nepoužijí na činnosti zahrnující, byť i jen příležitostně, výkon veřejné moci na území dotčené smluvní strany.

2. Ustanovení článků 5a a 5c a opatření přijatá na jejich základě nevylučují použitelnost právních a správních předpisů o pracovních podmínkách a podmínkách zaměstnání na zaměstnance, kteří jsou vysláni za účelem poskytnutí služby, v souladu s příslušnými právními akty Unie v oblasti vysílání pracovníků uvedenými v příloze I.

3. Ustanoveními čl. 5a písm. a) a článku 5c není dotčena použitelnost právních a správních předpisů platných na území smluvních stran ke dni vstupu této dohody v platnost 1. června 2002, pokud se týkají:

i) činností agentur zprostředkovávajících zaměstnání na dobu určitou. Zejména dynamické sladění Švýcarska s nařízením (EU) 2016/589[1] nesmí vést k tomu, že Švýcarsko již nebude moci na tyto činnosti uplatňovat své vnitrostátní právní a správní předpisy;

[1] Nařízení (EU) 2016/589 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1) ve znění podle přílohy I.

ii) finančních služeb, pro jejichž poskytování je nezbytný předchozí souhlas na území smluvní strany a jejichž poskytovatel podléhá obezřetnostnímu dohledu orgánů této smluvní strany.

ČLÁNEK 5g

Lhůta pro předchozí oznámení a kontroly

1. Švýcarsko musí mít možnost uplatnit lhůtu pro předchozí oznámení v délce nejvýše čtyř pracovních dnů v konkrétních odvětvích před začátkem poskytování služeb v případě poskytovatelů služeb, kteří jsou osobami samostatně výdělečně činnými a poskytují služby na jeho území, jakož i před vysláním v případě poskytovatelů služeb, kteří vysílají pracovníky na jeho území, za účelem provádění kontrol na místě.

2. Švýcarsko samostatně vymezí množství a frekvenci kontrol, jakož i odvětví a oblasti, které mají být kontrolovány, včetně odvětví a oblastí, na něž se nevztahuje lhůta pro předchozí oznámení v délce nejvýše čtyř pracovních dnů, a to na základě objektivní analýzy rizik, přiměřeným a nediskriminačním způsobem s přihlédnutím k tomu, že dohoda omezuje volný pohyb služeb na 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok.

3. Určení odvětví je pravidelně přezkoumáváno a aktualizováno.

ČLÁNEK 5h

Finanční záruky a sankce

V případě poskytovatelů služeb, kteří nesplnili své finanční závazky vůči donucovacím orgánům a subjektům uvedeným ve společném prohlášení o účinných kontrolních systémech včetně švýcarského duálního systému prosazování, pokud jde o předchozí poskytování služeb, musí mít Švýcarsko možnost požadovat složení přiměřené finanční záruky před tím, než mohou tito poskytovatelé znovu poskytovat služby v odvětvích určených na základě nezávislé a objektivní analýzy rizik.

V případě nezaplacení finanční záruky může Švýcarsko uložit přiměřené sankce až po zákaz poskytovat služby do zaplacení záruky.

ČLÁNEK 5i

Doklad o samostatné výdělečné činnosti

Za účelem boje proti fenoménu fiktivní samostatné výdělečné činnosti prostřednictvím účinných kontrol založených na posouzení rizik musí mít Švýcarsko možnost požadovat, aby samostatně výdělečně činní poskytovatelé služeb poskytli dokumenty umožňující účinné kontroly v rámci kontrol *ex post* (nanejvýše: v příslušných případech potvrzení o registraci; doklad o registraci jakožto osoby samostatně výdělečně činné u orgánů sociálního zabezpečení v zemi bydliště; doklad o smluvním vztahu).

ČLÁNEK 5j

Zákaz snížení úrovně právní ochrany

1. Aby byla zachována úroveň ochrany vyslaných pracovníků dohodnutá mezi Švýcarskem a Unií v této dohodě v době vstupu pozměňovacího protokolu v platnost, nebudou změny směrnic 96/71/ES[1] a 2014/67/EU[2] nebo nových právních aktů Unie v oblasti vysílání pracovníků, bez ohledu na článek 5 institucionálního protokolu k této dohodě, začleněny do této dohody, pokud by jejich účinkem bylo výrazné oslabení nebo snížení úrovně ochrany vyslaných pracovníků, pokud jde o pracovní podmínky, zejména odměny a příspěvky.

2. Pro účely odstavce 1 se každá změna úrovně ochrany vyslaných pracovníků posuzuje ve své globální povaze s přihlédnutím ke všem příslušným ustanovením této dohody.

ČLÁNEK 5k

Příjemci služeb

Od státních příslušníků členského státu Unie nebo Švýcarska, kteří vstupují na území smluvní strany pouze za účelem přijetí služeb, může být vyžadováno, aby se zaregistrovali, v souladu s akty uvedenými v příloze I.“;

---

[1] Směrnice 96/71/ES (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1) ve znění podle přílohy I v době vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

[2] Směrnice 2014/67/EU (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11) ve znění podle přílohy I v době vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

6) vkládají se nové články, které znějí:

„ČLÁNEK 7a

Příhraniční pracovník

Příhraničním pracovníkem je státní příslušník smluvní strany, který vykonává zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost na území jedné smluvní strany a který má bydliště na území druhé smluvní strany, do něhož se zpravidla vrací denně nebo alespoň jednou týdně.

Příslušné orgány smluvní strany, kde příhraniční pracovník vykonává činnost po dobu delší než tři měsíce v kalendářním roce, mohou příhraničního pracovníka pro deklaratorní účely zaregistrovat.

Příslušné orgány vydají deklaratorní osvědčení o registraci příhraničnímu pracovníkovi bezplatně nebo za poplatek nepřesahující poplatek vybíraný od státních příslušníků za vydání obdobných dokladů.

Registrací podle tohoto článku nejsou dotčena práva a povinnosti dotčených příhraničních pracovníků stanovené v aktech uvedených v přílohách této dohody. Pro pracovní doby v délce do nejvýše tří měsíců mohou smluvní strany použít oznamovací postup podle společného prohlášení o oznámení o nástupu do zaměstnání.

ČLÁNEK 7b

Studenti

Od studenta, který nemá právo pobytu na území druhé smluvní strany na základě jiného ustanovení této dohody, může být vyžadováno, aby se zaregistroval, v souladu s akty uvedenými v příloze I. Tato dohoda neupravuje přístup k odborné přípravě ani sociální podporu poskytovanou studentům, na které se vztahuje tento článek;

a) aniž je dotčena předchozí věta, článek 2 se použije bez ohledu na místo bydliště studenta, na školné a všechny ostatní poplatky nebo platby související se studiem, jakož i na všechny s tím související mechanismy veřejné podpory, které se vztahují na studenty v těchto institucích:

   i) univerzity, univerzitní instituty, univerzity aplikovaných věd a vysokoškolské instituce přidružené k těmto univerzitám ve Švýcarsku, které jsou většinou financovány z veřejných prostředků, a

   ii) jakákoli odpovídající instituce v Unii;

b) s výhradou zachování kvality a zvláštností existujících vzdělávacích systémů, včetně jejich systémů přijímání a organizace kompetencí, žádná smluvní strana nesníží celkový počet studentů ve svých institucích uvedených v písmeni a), kteří jsou státními příslušníky druhé smluvní strany a kteří neměli právo pobytu na jejím území před zahájením studia, a to od data vstupu tohoto ustanovení v platnost. V zájmu jasnosti výše uvedená věta neznamená povinnost smluvních stran změnit své příslušné systémy přijímání ani zvýšit výše uvedený počet studentů nebo vyhradit minimální počet míst pro studenty z druhé smluvní strany;

c) smluvní strany nediskriminují státní příslušníky druhé smluvní strany při použití písmen a) a b).

ČLÁNEK 7c

Výkon veřejné moci

1. Státnímu příslušníkovi smluvní strany vykonávajícímu zaměstnání může být odepřeno právo přístupu k zaměstnání ve veřejné správě, které zahrnuje výkon veřejné moci a je určeno k ochraně obecného zájmu státu nebo jiných veřejných samospráv.

2. Samostatně výdělečně činné osobě může být odepřeno právo vykonávat činnost, která zahrnuje, byť i jen příležitostně, výkon veřejné moci.

ČLÁNEK 7d

Veřejný pořádek

Práva poskytnutá podle této dohody mohou být omezena pouze na základě opatření odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností nebo veřejným zdravím.

ČLÁNEK 7e

Trvalý pobyt

Švýcarsko a členské státy mohou rozhodnout o udělení práva trvalého pobytu podle článku 16 směrnice 2004/38/ES[1] pouze občanům Unie a švýcarským státním příslušníkům, kteří v hostitelském státě legálně pobývali celkem pět let jako zaměstnaní pracovníci nebo osoby samostatně výdělečně činné, včetně těch, kteří si toto postavení zachovávají v souladu s uvedenou směrnicí, jakož i rodinným příslušníkům těchto osob. Za předpokladu, že jsou součástí jediné doby oprávněného pobytu v hostitelském státě, nemusí být doby, které se započítávají, nepřetržité, ale mohou být přerušeny dobami legálního pobytu jako ekonomicky nečinné osoby.

Pro účely výpočtu dob nezbytných pro nabytí práva trvalého pobytu v souladu s prvním pododstavcem se Švýcarsko a členské státy mohou rozhodnout, že nezohlední doby šesti měsíců nebo delší, během nichž je daná osoba plně závislá na sociální pomoci.

S výhradou společného prohlášení o odepření sociální pomoci a ukončení pobytu před nabytím trvalého pobytu a v souladu s čl. 10 odst. 6 institucionálního protokolu k této dohodě se na osoby, které nesplňují podmínky pro právo trvalého pobytu, nadále vztahují pravidla týkající se pobytu uvedená v článku 7 směrnice 2004/38/ES[2].

[1] Směrnice 2004/38/ES (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77) ve znění podle přílohy I.
[2] Směrnice ve znění podle přílohy I.

ČLÁNEK 7f

Nabývání nemovitostí

1. Státní příslušníci smluvní strany, kteří mají právo pobytu a své hlavní bydliště v hostitelském státě, mají ve vztahu k nabývání nemovitostí stejná práva jako státní příslušník hostitelského státu. Mohou v souladu s odpovídajícími vnitrostátními pravidly kdykoli zřídit své hlavní bydliště v hostitelském státě bez ohledu na dobu trvání svého zaměstnání. Opuštění hostitelského státu není spojeno s žádnou povinností zcizit tento majetek.

2. Státní příslušníci smluvní strany, kteří mají právo pobytu v hostitelském státu, ale nemají tam své hlavní bydliště, mají ve vztahu k nabývání nemovitostí pro svou výdělečnou činnost stejná práva jako státní příslušník hostitelského státu. Opuštění hostitelského státu není spojeno s žádnou povinností zcizit tento majetek. Mohou být také oprávněni k nabytí objektu sloužícímu k přechodnému bydlení nebo rekreačního objektu. U této kategorie státních příslušníků se tato dohoda nedotýká pravidel používaných pro pouhé kapitálové investice nebo pro obchod s nezastavěnými pozemky a byty.

3. Příhraniční pracovníci, kteří jsou státními příslušníky jedné ze smluvních stran, mají ve vztahu k nabývání nemovitostí pro svou výdělečnou činnost a dále k nabytí rekreačního objektu stejná práva jako státní příslušník hostitelského státu. Opuštění hostitelského státu není spojeno s žádnou povinností zcizit tento majetek. Mohou být také oprávněni k nabytí rekreačního objektu. U této kategorie státních příslušníků se tato dohoda nedotýká pravidel používaných v hostitelském státě pro pouhé kapitálové investice nebo pro obchod s nezastavěnými pozemky a byty.

ČLÁNEK 7g

Průkazy totožnosti

Švýcarsko může i nadále vydávat průkazy totožnosti, které neobsahují paměťové médium obsahující otisky prstů držitele. Tyto průkazy totožnosti musí být vizuálně odlišitelné od průkazů totožnosti, které splňují požadavky aktů uvedených v příloze I týkajících se těchto dokladů. Jakékoli takové průkazy totožnosti vydané po uplynutí jednoho roku od vstupu pozměňovacího protokolu v platnost nemohou švýcarští státní příslušníci používat k výkonu volného pohybu.

ČLÁNEK 7h

Vyhoštění

Pokud jde o omezení práva vstupu a práva pobytu státních příslušníků druhé smluvní strany z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, zůstávají zachovány závazky Švýcarska a členských států vyplývající z dohody před vstupem pozměňovacího protokolu v platnost.

Následující vývoj zavedený kapitolou VI směrnice 2004/38/ES[1] jdoucí nad rámec těchto povinností, konkrétně posílená ochrana před vyhoštěním stanovená v čl. 28 odst. 2 a 3, jakož i judikatura Soudního dvora související s těmito ustanoveními, se proto nepoužijí. Kromě toho, pokud jde o vyhoštění uvedené v čl. 33 odst. 2 směrnice, Švýcarsko a členské státy mohou místo postupů stanovených v daném ustanovení zajistit, aby vyhoštění bylo provedeno v souladu s požadavky dohody před vstupem pozměňovacího protokolu v platnost.

[1] Směrnice ve znění podle přílohy I.

ČLÁNEK 7i

Vstup státních příslušníků třetích zemí

Smluvní strany nesmějí vyžadovat vstupní víza nebo rovnocenné požadavky od vyslaných pracovníků, kteří nemají státní příslušnost žádné smluvní strany a mají právo na vstup bez těchto požadavků v souladu s právními akty Unie začleněnými do přílohy I nebo jinými nástroji platnými mezi smluvními stranami. Pro vyslané pracovníky, kteří potřebují vstupní vízum nebo rovnocenné požadavky, poskytne dotčená smluvní strana těmto osobám veškeré možnosti pro získání nezbytných víz.“;

7) článek 10 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 10

Změny ve složení Evropské unie

Jakékoli rozšíření dohody na nové členské státy podléhá dohodě mezi stranami v souladu s jejich vnitřními postupy prostřednictvím protokolu. Není-li dohodnuto jinak, obsahuje takový protokol přechodná opatření s ohledem na zvláštní hospodářskou a sociální situaci v Unii, zejména v nových členských státech, a ve Švýcarsku, a to s ohledem na dlouholetou praxi prodlužování platnosti této dohody v minulosti.“;

8) článek 14 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 14

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor.

Smíšený výbor se skládá ze zástupců smluvních stran.

2. Smíšenému výboru spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Smíšený výbor:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi smluvními stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje v souladu s článkem 10 institucionálního protokolu k této dohodě;

c) vydává doporučení smluvním stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

d) přijímá rozhodnutí, je-li tak stanoveno v této dohodě a

e) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tato dohoda.

4. Smíšený výbor jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro smluvní strany závazná a smluvní strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

5. Smíšený výbor zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze smluvních stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání smíšeného výboru se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

6. Smíšený výbor přijme svůj jednací řád a podle potřeby jej aktualizuje.

7. Smíšený výbor může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.“;

9) vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 14a

Ochranná doložka

1. V případě vážných hospodářských nebo sociálních obtíží způsobených uplatňováním této dohody se smíšený výbor sejde na žádost kterékoli smluvní strany, aby prověřil vhodná opatření k nápravě situace. Smíšený výbor se může ve lhůtě 60 dnů ode dne vznesení žádosti usnést, jaká opatření mají být přijata. Smíšený výbor může tuto lhůtu prodloužit.

2. Jestliže smíšený výbor nepřijme rozhodnutí ve lhůtě stanovené v odstavci 1, pokud jde o vhodná opatření nebo prodloužení této lhůty, může smluvní strana, která žádost podala, předložit věc v případě vážných hospodářských obtíží rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud vydá konečné rozhodnutí do šesti měsíců od svého ustavení.

3. Pokud rozhodčí soud rozhodne, že údajné obtíže jsou prokázány a jsou způsobeny uplatňováním této dohody, může smluvní strana, která žádost podala, přijmout vhodná opatření k nápravě těchto obtíží. Pokud opatření přijatá smluvní stranou v souladu s tímto odstavcem vytvářejí nerovnováhu mezi příslušnými právy a povinnostmi podle této dohody, může druhá smluvní strana přijmout vhodná vyrovnávací opatření k nápravě této nerovnováhy v oblasti působnosti této dohody.

4. Za výjimečně naléhavých okolností, kdy smluvní straně hrozí velmi závažná hospodářská újma způsobená uplatňováním této dohody, může tato smluvní strana předložit věc rozhodčímu soudu v souladu s dodatkem, pokud smíšený výbor nepřijme rozhodnutí do 30 dnů od podání žádosti. Rozhodčí soud vydá konečné rozhodnutí do šesti měsíců od svého ustavení.

5. Za okolností uvedených v odstavci 4, pokud rozhodčí soud rozhodne, že podmínka údajné existence obtíží je *prima facie* splněna, mohou smluvní strany přijmout předběžná opatření a případně prozatímní vyrovnávací opatření. Použije se obdobně článek III.10 dodatku, s výjimkou odst. 4 písm. c).

6. Opatření a vyrovnávací opatření uvedená v odstavcích 2 až 5 se přijmou v oblasti působnosti této dohody. Jejich rozsah a doba trvání nepřekročí rámec toho, co je nezbytně nutné k nápravě obtíží nebo nerovnováhy, které řeší. Přednost musí být dána opatřením a vyrovnávacím opatřením, která nejméně narušují fungování této dohody.

7. Přijatá opatření a vyrovnávací opatření jsou každé tři měsíce od data jejich přijetí předmětem konzultací v rámci smíšeného výboru s cílem je zrušit dříve, než skončí jejich plánovaná platnost, nebo s cílem omezit oblast jejich působnosti na to, co je nezbytně nutné. Každá smluvní strana může smíšený výbor kdykoli požádat o přezkum těchto opatření a vyrovnávacích opatření.“;

10) článek 18 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 18

Revize

Jestliže si smluvní strana přeje revizi této dohody, předloží smíšenému výboru návrh k tomuto účelu.

Změny této dohody vstupují v platnost po dokončení příslušných vnitřních postupů smluvních stran.“;

11) článek 21 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 21

Vztah k dohodám ohledně zdanění

1. Dvoustranné dohody mezi Švýcarskem a členskými státy Unie o zamezení dvojího zdanění nejsou touto dohodou dotčeny. Tato dohoda se zejména nedotýká vymezení pojmu „příhraničních pracovníků“ obsaženého v dohodách o zamezení dvojího zdanění.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, jako by bránilo smluvním stranám při používání příslušných ustanovení jejich daňových předpisů rozlišovat mezi daňovými poplatníky, jejichž situace není srovnatelná, zejména co se týče jejich bydliště. To však nepředstavuje prostředek diskriminace nebo omezení práv osob vymezených v této dohodě.

3. Žádné ustanovení této dohody nebrání smluvním stranám přijímat nebo uplatňovat opatření s cílem zajistit ukládání, placení a účinný výběr daní nebo zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňovým únikům v souladu s jejich vnitrostátními daňovými předpisy nebo jinými mezinárodními nebo dvoustrannými dohodami nebo ujednáními týkajícími se zcela nebo převážně zdanění, jichž jsou buď Švýcarsko, Unie nebo kterýkoli členský stát smluvní stranou.“;

12) vkládají se nové články, které znějí:

„ČLÁNEK 23a

Platnost povolení k pobytu a jiných zvláštních povolení

Povolení k pobytu a jiná zvláštní povolení vydaná smluvními stranami před vstupem pozměňovacího protokolu v platnost zůstávají v platnosti a po skončení jejich platnosti se nahradí doklady stanovenými v této dohodě, pokud jsou splněny podmínky pro vydání těchto dokladů.

ČLÁNEK 23b

Přechodná opatření

1. Pokud jde o záležitosti spadající do oblasti působnosti směrnice 2004/38/ES[1], použijí se přechodná opatření stanovená v tomto odstavci:

a) Stanoví se přechodné období, které začíná dnem vstupu pozměňovacího protokolu v platnost a končí 24 měsíců od jeho vstupu v platnost.

b) Články 5k, 7a, 7d, 7e, 7h, 7i a – pro účely této dohody – směrnice 2004/38/ES[2] se použijí od prvního dne po skončení přechodného období.

c) Během přechodného období jsou zachovány účinky následujících ustanovení dohody ve znění před vstupem pozměňovacího protokolu v platnost:

– články 1 až 7 a článek 16 a

– články 1 až 9, 12 až 15, 17, 19, 20, 23 a 24, s výjimkou poslední věty čl. 24 odst. 4 přílohy I.

[1] Směrnice ve znění podle přílohy I.
[2] Směrnice ve znění podle přílohy I.

Uvedená ustanovení nemají žádný účinek, pokud jde o záležitosti spadající do oblasti působnosti jiných aktů uvedených v příloze I, zejména nařízení (EU) č. 492/2011[1] a nařízení (EU) 2016/589[2] uvedených v oddíle 2 přílohy I.

2. Pokud jde o záležitosti spadající do oblasti působnosti směrnice 96/71/ES[3] a směrnice 2014/67/EU[4], použijí se přechodná opatření stanovená v tomto odstavci:

a) Stanoví se přechodné období, které začíná dnem vstupu pozměňovacího protokolu v platnost a končí 36 měsíců od jeho vstupu v platnost.

b) Ustanovení čl. 5f odst. 2, články 5g, 5h, 5i a – pro účely této dohody – směrnice 96/71/ES[5] a směrnice 2014/67/EU[6] se použijí od prvního dne po skončení přechodného období.

c) Během přechodného období jsou zachovány účinky následujících ustanovení dohody ve znění před vstupem pozměňovacího protokolu v platnost:

– ustanovení čl. 5 odst. 4 a článek 16 a

– ustanovení čl. 22 odst. 2 přílohy I.

Uvedená ustanovení nemají žádný účinek, pokud jde o záležitosti spadající do oblasti působnosti jiných aktů uvedených v oddíle 2 přílohy I.“;

---

1 Nařízení ve znění podle přílohy I.
2 Nařízení ve znění podle přílohy I.
3 Směrnice ve znění podle přílohy I.
4 Směrnice ve znění podle přílohy I.
5 Směrnice ve znění podle přílohy I.
6 Směrnice ve znění podle přílohy I.

13) článek 24 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 24

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.“;

14) příloha I dohody se nahrazuje zněním v příloze I připojené k tomuto protokolu;

15) příloha II dohody se nahrazuje zněním v příloze II připojené k tomuto protokolu;

16) příloha III dohody se nahrazuje zněním v příloze III připojené k tomuto protokolu;

17) protokol o rekreačních objektech v Dánsku se nahrazuje zněním protokolu o rekreačních objektech v Dánsku připojeného k tomuto protokolu;

18) příloha I Protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, týkající se účasti České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii, uzavřené v Bruselu dne 26. října 2004, se zrušuje;

19) znění protokolu o nabývání nemovitostí na Maltě připojeného k tomuto protokolu se doplňuje jako příloha k dohodě;

20) znění protokolu o povoleních k dlouhodobému pobytu připojeného k tomuto protokolu se doplňuje jako příloha k dohodě;

21) společná prohlášení a jednostranné prohlášení připojené k tomuto protokolu se doplňují k prohlášením připojeným k závěrečnému aktu dohody.

ČLÁNEK 2

Vstup v platnost

1. Tento protokol Unie a Švýcarsko ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Unie a Švýcarsko si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

c) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

f) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA I

ZMĚNY PŘÍLOHY I DOHODY

Příloha I dohody se nahrazuje tímto:

„**PŘÍLOHA I**

VOLNÝ POHYB OSOB, PRÁVO USAZOVÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

ODDÍL 1

Pro účely článků 2 až 9 této dohody se právní akty Unie uvedené v oddíle 2 této přílohy použijí s výhradou zásady dynamické harmonizace podle článku 5 institucionálního protokolu k této dohodě a s výhradou výjimek uvedených v odstavci 7 uvedeného článku.

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálního protokolu k této dohodě.

Aniž je dotčen článek 16 institucionálního protokolu a není-li v technických úpravách stanoveno jinak, vztahují se na Švýcarsko ustanovení aktů uvedených v oddíle 2, která vyžadují, aby členské státy poskytovaly informace jiným členským státům nebo Komisi. Pokud se tyto informace týkají dohledu nebo uplatňování, Švýcarsko je sdělí prostřednictvím smíšeného výboru.

ODDÍL 2

AKTY, NA KTERÉ SE ODKAZUJE:

1. 31977 L 0486: směrnice Rady 77/486/EHS ze dne 25. července 1977 o vzdělávání dětí migrujících pracovníků (Úř. věst. L 199, 6.8.1977, s. 32).

2. 31996 L 0071: směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1), ve znění:

   – 32018 L 0957: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 16).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) v čl. 1 odst. –1a se slova „uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie“ nahrazují slovy „uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, jakož i ve Švýcarsku“;

b) v čl. 1 odst. 3:

   i) písmeno c) se nevztahuje na Švýcarsko;

   ii) druhý a třetí pododstavec se nevztahují na Švýcarsko;

c) v článku 3:

   i) odstavec 1b se nevztahuje na Švýcarsko;

   ii) v odstavci 10 se slova „se Smlouvami“ nahrazují slovy „s dohodou“;

d) v čl. 4 odst. 2:

   i) v poslední větě prvního pododstavce se slova „je nutno o této skutečnosti informovat Komisi, která přijme vhodná opatření“, nahrazují slovy „je nutno o této skutečnosti informovat smíšený výbor s cílem nalézt řešení“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Evropská unie a Švýcarsko úzce spolupracují v rámci smíšeného výboru s cílem prošetřit všechny obtíže, které mohou vzniknout mezi smluvními stranami při uplatňování čl. 3 odst. 10“;

e) pro účely této dohody se směrnice použije od prvního dne následujícího po skončení přechodného období stanoveného v čl. 23b odst. 2 dohody.

3. 32004 L 0038: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77, ve znění oprav v Úř. věst. L 229, 29.6.2004, s. 35, Úř. věst. L 30, 3.2.2005, s. 27 a Úř. věst. L 197, 28.7.2005, s. 34).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) tato dohoda se vztahuje na státní příslušníky smluvních stran. Jejich rodinní příslušníci ve smyslu směrnice, kteří mají státní příslušnost třetí země, však mají některá práva odvozená z uvedené směrnice;

b) slova „občan Unie“ a „občané Unie“ se nahrazují slovy „státní příslušník členského státu nebo Švýcarska“, resp. „státní příslušníci členských států a Švýcarska“;

c) článek 16 se nahrazuje tímto:

„1. Státní příslušníci členských států a Švýcarska, kteří legálně pobývají na základě čl. 7 odst. 1 písm. a) nebo čl. 7 odst. 3 po dobu celkem pěti let na území druhé smluvní strany, tam mají právo trvalého pobytu. Toto právo není vázáno na splnění podmínek stanovených v kapitole III.

2. Za předpokladu, že jsou součástí jediné doby oprávněného pobytu v hostitelském státě, nemusí být doby, které se zohledňují pro účely výpočtu k nabytí trvalého pobytu podle odstavce 1, nepřetržité, ale mohou být přerušeny dobami legálního pobytu, které nejsou založeny na čl. 7 odst. 1 písm. a) nebo čl. 7 odst. 3.

3. Pro účely výpočtu dob nezbytných pro nabytí práva trvalého pobytu v souladu s odstavcem 1 se Švýcarsko a členské státy mohou rozhodnout, že nezohlední doby šesti měsíců nebo delší, během nichž je daná osoba plně závislá na sociální pomoci.

4. Právo trvalého pobytu získávají rovněž rodinní příslušníci, kteří v hostitelském státě nepřetržitě legálně pobývají se státním příslušníkem členského státu nebo Švýcarska po dobu pěti let.

5. Nepřetržitost pobytu není dotčena dočasnou nepřítomností po dobu nepřesahující celkem šest měsíců v roce, nepřítomností delšího trvání z důvodu plnění povinné vojenské služby ani souvislou nepřítomností po dobu nejvýše dvanácti měsíců z důležitých důvodů, například z důvodu těhotenství nebo narození dítěte, vážné nemoci, studia či odborné přípravy nebo vyslání do jiné země zaměstnavatelem.

6. Již nabyté právo trvalého pobytu může být ztraceno pouze z důvodu nepřítomnosti v hostitelském členském státě po dobu delší než dva po sobě jdoucí roky.

7. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy a Švýcarsko rozhodnout, že právo trvalého pobytu získávají státní příslušníci členských států a Švýcarska, kteří nepřetržitě legálně pobývají na území druhé smluvní strany po dobu pěti let.“;

d) v článku 24:

i) v odstavci 1 se slova „ve Smlouvě a v sekundárních právních předpisech“ nahrazují slovy „v dohodě“;

ii) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Odchylně od odstavce 1 není hostitelský stát povinen přiznat nárok na sociální pomoc v prvních třech měsících pobytu nebo případně během delšího období stanoveného v čl. 14 odst. 4 písm. b), ani není povinen přiznat vyživovací podporu při studiu, včetně odborné přípravy, jíž se rozumí stipendia nebo půjčky na studium osobám jiným než zaměstnaným osobám, osobám samostatně výdělečně činným, osobám ponechávajícím si takové postavení a jejich rodinným příslušníkům.“;

e) čl. 28 odst. 2 a 3 se nepoužijí;

f) v článku 33 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Švýcarsko a členské státy mohou namísto postupů stanovených v odstavci 2 zajistit, aby výkon rozhodnutí o vyhoštění probíhal v souladu s požadavky stanovenými v článku 3 směrnice 64/221/EHS*.

---

* Směrnice Rady 64/221/EHS ze dne 25. února 1964 o koordinaci zvláštních opatření týkajících se pohybu a pobytu cizích státních příslušníků, která byla přijata z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví (Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 850), ve znění platném v době vstupu dohody v platnost dne 1. června 2002.“;

g) pro účely této dohody se směrnice použije od prvního dne následujícího po skončení přechodného období stanoveného v čl. 23b odst. 1 této dohody.

4. 32006 R 0635: nařízení Komise (ES) č. 635/2006 ze dne 25. dubna 2006, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 1251/70 o právu pracovníků zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání v tomto státě (Úř. věst. L 112, 26.4.2006, s. 9).

5. 32011 R 0492: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1), ve znění:

– 32016 R 0589: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1),

– 32019 R 1149: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) v článku 9 se odstavec 1 nahrazuje tímto: „Aniž je dotčen článek 7f dohody, požívá pracovník, který je státním příslušníkem smluvní strany a je zaměstnán na území druhé smluvní strany, všech práv a výhod udělovaných tuzemským pracovníkům v oblasti bydlení, včetně vlastnictví bydlení, které potřebuje.“;

b) v článku 36:

i) odstavec 1 se nepoužije;

ii) v odstavci 2 se odkaz na „opatření přijatá v souladu s článkem 48 Smlouvy o fungování Evropské unie“ považuje za odkaz na právní akty Evropské unie v oblasti sociálního zabezpečení začleněné do této dohody.

6. 32012 R 1024: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1), ve znění:

– 32013 L 0055: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132),

– 32014 L 0060: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1), ve znění opravy v Úř. věst. L 147, 12.6.2015, s. 24,

– 32014 L 0067: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11),

– 32016 R 1191: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1191 ze dne 6. července 2016 (Úř. věst. L 200, 26.7.2016, s. 1),

– 32016 R 1628: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53), ve znění opravy v Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 29,

– 32018 R 1724: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1),

– 32020 L 1057: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 49),

– 32020 R 1055: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 17),

Švýcarsko používá systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) jako třetí země pro výměnu informací, včetně osobních údajů, se subjekty IMI v rámci Unie za účelem provádění postupů správní spolupráce, jsou-li použitelné pro účely této dohody.

Pro účely této dohody má Komise nadále za to, že Švýcarsko poskytuje odpovídající ochranu osobních údajů podle čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1024/2012, dokud zůstává v platnosti rozhodnutí 2000/518/ES[1]. Pro účely této přílohy a podle definice v článku 4 směrnice 96/71/ES a článcích 6 a 7, čl. 10 odst. 3 a článcích 14 až 18 směrnice 2014/67/EU používá Švýcarsko systém IMI v souladu se zásadami a způsoby výměny stanovenými v uvedených článcích.

Pro účely této dohody se švýcarské *Commissions Paritaires* považují za příslušné orgány ve smyslu čl. 5 druhého pododstavce písm. f) nařízení (EU) č. 1024/2012 a čl. 2 písm. a) směrnice 2014/67/EU. Používají systém IMI k provádění spolupráce podle článku 4 směrnice 96/71/ES a článků 6 a 7 a čl. 10 odst. 3 směrnice 2014/67/EU, pokud na základě pověření Švýcarska provádějí švýcarské kolektivní smlouvy o práci a švýcarské právo v oblasti vyslaných pracovníků v souladu se směrnicí 96/71/ES a směrnicí 2014/67/EU.

[1] Rozhodnutí Komise 2000/518/ES ze dne 26. července 2000 na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů ve Švýcarsku (Úř. věst. L 215, 25.8.2000, s. 1), včetně veškerých následných změn.

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) č. 1024/2012 upravují takto:

a) v článku 5 první větě se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

b) ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. e) se nevztahuje na Švýcarsko;

c) v čl. 9 odst. 5, pokud jde o Švýcarsko, se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „právem Unie začleněným do této dohody“;

d) v čl. 10 odst. 1, pokud jde o Švýcarsko, se slova „v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo v souladu s právními předpisy Unie“ nahrazují slovy „v souladu s právními předpisy Švýcarska“;

e) v čl. 16 odst. 1 a 2 se odkazy na směrnici 95/46/ES považují, pokud jde o Švýcarsko, za odkazy na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

f) v čl. 17 odst. 4 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

g) v čl. 18 odst. 1 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

h) v článku 20 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

i) v článku 21:

i) v odstavci 1 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

ii) odstavec 3 se nepoužije;

j) článek 25 se nepoužije;

k) čl. 26 odst. 1 se vykládá v souladu s článkem 13 institucionálního protokolu k této dohodě;

l) Švýcarsko bude do systému IMI zařazeno první den třicátého sedmého měsíce po vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

7. 32014 L 0054: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 8).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) slova „pracovníci Unie“ se nahrazují slovy „pracovníci“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru;

b) v článku 1 se slova „článkem 45 Smlouvy o fungování EU“ nahrazují slovy „dohodou“ a v článku 3 se slova „článku 45 Smlouvy o fungování EU“ nahrazují slovy „dohody“;

c) v článku 4 se slova „pravidel Unie pro volný pohyb pracovníků“ nahrazují slovy „pravidel pro volný pohyb pracovníků podle dohody“ a slovo „SOLVIT“ se nepoužije;

d) v článku 6 se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „dohodou“;

e) v článku 7 se slova „článkem 21 Smlouvy o fungování EU a se směrnicí 2004/38/ES“ nahrazují slovy „dohodou“;

f) pro účely této dohody se směrnice použije od prvního dne dvacátého pátého měsíce po vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

8. 32014 L 0067: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) v článku 1:

i) v odst. 1 druhém pododstavci se slova „a zároveň usnadnit volný pohyb služeb pro poskytovatele služeb a podpořit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi poskytovateli služeb a podpořit tak fungování vnitřního trhu“ nahrazují slovy „a zároveň usnadnit v rozsahu stanoveném dohodou volný pohyb služeb a podpořit v rozsahu stanoveném dohodou spravedlivou hospodářskou soutěž mezi poskytovateli služeb, a podpořit tak fungování oblastí souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní“;

ii) v odstavci 2 se slova „uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie“ nahrazují slovy „uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, jakož i ve Švýcarsku“;

b) v čl. 4 odst. 3 písm. c), pokud jde o Švýcarsko, se slova „podle nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) nebo Římské úmluvy“ nahrazují slovy „podle Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, uzavřené v Luganu dne 30. října 2007“;

c) v článku 6:

i) v odst. 5 druhém pododstavci se slova „přijme Komise, která je o tom informována, v případě potřeby prostřednictvím systému IMI příslušná opatření“ nahrazují slovy „je informován smíšený výbor s cílem nalézt řešení“;

ii) v odstavci 10 se slova „s příslušnými ustanoveními vnitrostátního a unijního práva“ nahrazují slovy „s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva a dohody“;

d) v čl. 7 odst. 6 se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „dohodou“;

e) v článku 9:

i) v odstavci 1:

– v prvním pododstavci se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „dohodou“;

– v druhém pododstavci písm. a) se slova „nejpozději na začátku poskytování služby“ v případě Švýcarska nahrazují slovy „nejpozději na začátku poskytování služby v délce nejvýše čtyř pracovních dnů v konkrétních odvětvích před vysláním v případě poskytovatelů služeb, kteří vysílají pracovníky na jeho území, za účelem provádění kontrol na místě (Švýcarsko samostatně vymezí odvětví a oblasti, na které se vztahuje lhůta pro předchozí oznámení, na základě objektivní analýzy rizik, a to přiměřeným a nediskriminačním způsobem a s přihlédnutím k tomu, že dohoda omezuje volný pohyb služeb na 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok)“;

ii) v odstavci 3 se slova „právních předpisů Unie“ nahrazují slovy „dohody“;

iii) v odstavci 5 se druhý a třetí pododstavec nevztahují na Švýcarsko;

f) v čl. 10 odst. 2 se doplňuje nová věta, která zní:

„Švýcarsko samostatně vymezí množství a frekvenci kontrol, jakož i odvětví a oblasti, které mají být kontrolovány, a to na základě objektivní analýzy rizik, přiměřeným a nediskriminačním způsobem s přihlédnutím k tomu, že dohoda omezuje volný pohyb služeb na 90 skutečně odpracovaných dní za kalendářní rok.“;

g) v článku 12:

i) v odstavci 4 se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „dohodou“;

ii) v odstavci 6 se slova „v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi“ nahrazují slovy „v souladu s dohodou a vnitrostátními právními předpisy a/nebo zvyklostmi“;

iii) odstavec 8 se nevztahuje na Švýcarsko;

h) v článku 20 se doplňují nové věty, které znějí:

„V případě poskytovatelů služeb, kteří nesplnili své finanční závazky vůči donucovacím orgánům a subjektům, pokud jde o předchozí poskytování služeb, musí mít Švýcarsko možnost požadovat složení přiměřené finanční záruky před tím, než mohou tito poskytovatelé znovu poskytovat služby v odvětvích určených na základě nezávislé a objektivní analýzy rizik. V případě nezaplacení finanční záruky může Švýcarsko uložit přiměřené sankce nebo vydat zákaz poskytovat služby až do zaplacení záruky.“;

i) pro účely této dohody se směrnice použije od prvního dne následujícího po skončení přechodného období stanoveného v čl. 23b odst. 2 dohody.

9. 32016 R 0589: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1), ve znění:

– 32019 R 1149: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) pro účely dohody má Komise nadále za to, že Švýcarsko poskytuje odpovídající ochranu osobních údajů podle článku 34 nařízení (EU) 2016/589, dokud zůstává v platnosti rozhodnutí 2000/518/ES[1];

b) slova „článek 45 Smlouvy o fungování EU“ se nahrazují slovy „článek 4 dohody“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru;

c) slova „občané Unie“ se nahrazují slovy „státní příslušníci členských států a Švýcarska“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru;

d) v článku 6:

   i) se nepoužijí odkazy na článek 3 Smlouvy o Evropské unii a na článek 145 Smlouvy o fungování Evropské unie;

   ii) v písmeni d) se slova „v rámci Unie“ nahrazují slovy „v rámci Unie a Švýcarska“ a slova „v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy a postupy“ se nahrazují slovy „v souladu s dohodou a vnitrostátními právními předpisy a postupy“;

e) v čl. 9 odst. 4 písm. c) se slova „stávající pravidla a nástroje Unie“ nahrazují slovy „stávající pravidla a nástroje použitelné podle dohody“;

[1] Rozhodnutí Komise 2000/518/ES ze dne 26. července 2000 na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů ve Švýcarsku, včetně veškerých následných změn.

f) v článku 34 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

10. 32017 D 1255: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1255 ze dne 11. července 2017 o vzoru pro popis národních systémů a postupů pro přijímání organizací za členy a partnery sítě EURES (Úř. věst. L 179, 12.7.2017, s. 18).

11. 32017 D 1256: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1256 ze dne 11. července 2017 o vzorech a postupech pro výměnu informací o národních pracovních programech sítě EURES na úrovni Unie (Úř. věst. L 179, 12.7.2017, s. 24).

12. 32017 D 1257: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1257 ze dne 11. července 2017 o požadovaných technických normách a formátech jednotného systému, který umožní přiřazování nabídek volných pracovních míst k žádostem o zaměstnání a životopisům na portálu EURES (Úř. věst. L 179, 12.7.2017, s. 32).

13. 32018 D 0170: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/170 ze dne 2. února 2018 o jednotných podrobných specifikacích pro shromažďování a analýzu údajů ke sledování a hodnocení fungování sítě EURES (Úř. věst. L 31, 3.2.2018, s. 104).

14. 32018 D 1020: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1020 ze dne 18. července 2018 o přijetí a aktualizaci seznamu dovedností, kompetencí a povolání v rámci evropské klasifikace pro účely automatizovaného zprostředkovávání prostřednictvím společné platformy IT sítě EURES (Úř. věst. L 183, 19.7.2018, s. 17).

15. 32018 D 1021: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1021 ze dne 18. července 2018 o přijetí technické normy a formátů nezbytných pro fungování automatizovaného zprostředkování prostřednictvím společné platformy IT s využitím evropské klasifikace a pro interoperabilitu mezi vnitrostátními systémy a evropskou klasifikací (Úř. věst. L 183, 19.7.2018, s. 20).

16. 32018 R 1724: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1), ve znění:

    – 32022 R 0868: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/868 ze dne 30. května 2022 (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 1),

    – 32024 R 1252: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ze dne 11. dubna 2024 (Úř. věst. L, 2024/1252, 3.5.2024),

    – 32024 R 1735: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 ze dne 13. června 2024 (Úř. věst. L, 2024/1735, 28.6.2024).

    Některé z oblastí uvedených v příloze I nařízení (EU) 2018/1724 a některé postupy uvedené v příloze II daného nařízení nespadají do oblasti působnosti této dohody. Začleněním uvedeného nařízení do této dohody není dotčena oblast působnosti dohody.

Pro účely této dohody se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) v čl. 1 odst. 1:

i) v písmeni a) se slova „odvozená z práva Unie v oblasti vnitřního trhu ve smyslu čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU“ nahrazují slovy „odvozená z dohody“;

ii) v písmeni b) se nepoužijí odkazy na směrnice 2006/123/ES, 2014/24/EU a 2014/25/EU;

b) v čl. 13 odst. 2 písm. c) se odkaz na nařízení (EU) č. 910/2014 považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

c) v článku 14:

i) v odstavci 1 se nepoužijí odkazy na směrnice 2006/123/ES, 2014/24/EU a 2014/25/EU;

ii) v odstavci 5 se odkaz na nařízení (EU) 2016/679 považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

d) v čl. 30 odst. 1 písm. b) se odkaz na nařízení (EU) č. 910/2014 považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

17. 32019 R 1157: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu (Úř. věst. L 188, 12.7.2019, s. 67).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) slova „občan Unie“ a „občané Unie“ se nahrazují slovy „státní příslušník členského státu nebo Švýcarska“, resp. „státní příslušníci členských států a Švýcarska“;

b) v článku 3:

i) v odstavci 4 se, pokud jde o Švýcarsko, nepoužijí slova „vytištěný inverzně na modrém obdélníku v kruhu tvořeném dvanácti žlutými hvězdami“;

ii) v odstavci 5 se, pokud jde o Švýcarsko, doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce, pokud jsou průkazy totožnosti vydávány bez vysoce zabezpečeného paměťového média obsahujícího dva otisky prstů držitele, nejsou tyto průkazy totožnosti přijímány pro účely vstupu a pobytu na území druhé smluvní strany a musí být vizuálně odlišitelné od průkazů totožnosti splňujících požadavky prvního pododstavce.“;

c) v článku 5:

i) v odstavci 1 se slova „po 3. srpnu 2031“ nahrazují slovy „jedenáct let ode dne vstupu Pozměňovacího protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (dále jen „pozměňovací protokol“) v platnost“;

ii) v odstavci 2 se, pokud jde o Švýcarsko, slova „po 3. srpnu 2026“ nahrazují slovy „šest let ode dne vstupu pozměňovacího protokolu v platnost“;

d) v čl. 6 písm. h) se, pokud jde o Švýcarsko, nepoužijí slova „vytištěný inverzně na modrém obdélníku v kruhu tvořeném dvanácti žlutými hvězdami“;

e) v čl. 7 odst. 2 se, pokud jde o členské státy, slova „Rodinný příslušník EU“ nahrazují slovy „Rodinný příslušník CH“;

f) v článku 8:

i) v odstavci 1 se, pokud jde o Švýcarsko, slova „po 3. srpnu 2026“ nahrazují slovy „šest let ode dne vstupu pozměňovacího protokolu v platnost“;

ii) v odstavci 2 se, pokud jde o Švýcarsko, slova „po 3. srpnu 2023“ nahrazují slovy „tři roky ode dne vstupu pozměňovacího protokolu v platnost“;

g) v čl. 10 odst. 2 se, pokud jde o Švýcarsko, nepoužije slovo „Listině“;

h) v článku 11:

i) pokud jde o Švýcarsko, odkaz na nařízení (EU) 2016/679 se považuje za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

ii) v odstavci 4 se, pokud jde o Švýcarsko, slovo „unijního“ nahrazuje slovem „dohody“;

i) v článku 16 se, pokud jde o Švýcarsko, slova „ode dne 2. srpna 2021“ nahrazují slovy „po uplynutí jednoho roku ode dne vstupu pozměňovacího protokolu v platnost“.

18. 32020 R 1121: prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1121 ze dne 29. července 2020 o získávání a sdílení uživatelských statistik a zpětné vazby od uživatelů o službách jednotné digitální brány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 (Úř. věst. L 245, 30.7.2020, s. 3).“

PŘÍLOHA II

KOORDINACE SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

Změny přílohy II dohody

Příloha II dohody se nahrazuje tímto:

„**PŘÍLOHA II**

KOORDINACE SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

I. ÚVOD

Pro účely uplatňování článků 2 až 9 dohody se právní akty Unie uvedené v oddíle II této přílohy použijí s výhradou zásady dynamické harmonizace podle článku 5 institucionálního protokolu k této dohodě a s výhradou výjimek uvedených v odstavci 7 uvedeného článku.

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálního protokolu k této dohodě.

Aniž je dotčen článek 16 institucionálního protokolu k této dohodě a není-li v technických úpravách stanoveno jinak, vztahují se na Švýcarsko ustanovení aktů uvedených v oddíle II, která vyžadují, aby členské státy poskytovaly informace jiným členským státům nebo Komisi. Pokud se tyto informace týkají dohledu nebo uplatňování, Švýcarsko je sdělí prostřednictvím smíšeného výboru.

II. ODVĚTVOVÉ ÚPRAVY

1. Pokud jde o akty uvedené v této příloze, platí pro Švýcarsko tyto výjimky:

   a) kantonální právní předpisy týkající se záloh na výživné jsou vyloučeny z pravidel pro koordinaci v oblasti sociálního zabezpečení;

   b) doplňkové dávky a podobné dávky stanovené kantonálními právními předpisy se nevyvážejí;

   c) nepříspěvkové dávky smíšené povahy v případě nezaměstnanosti podle kantonálních právních předpisů se nevyvážejí;

   d) osoby, na které se dohoda vztahuje a které mají bydliště mimo Švýcarsko a Unii, se mohou připojit k systému dobrovolného pojištění nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy přestaly být kryty starobním, pozůstalostním a invalidním pojištěním, a po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let;

e) osoby pracující mimo Švýcarsko a Unii pro zaměstnavatele ve Švýcarsku, které přestaly být kryty švýcarským starobním, pozůstalostním a invalidním pojištěním po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let, mohou se souhlasem zaměstnavatele pokračovat v pojištění, pokud žádost podají do šesti měsíců ode dne, kdy přestaly být pojištěny;

f) příspěvek na bezmocnost podle federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959 a podle federálního zákona o starobním a životním pojištění ze dne 20. prosince 1946 se nevyvážejí.

2. Formy účasti Švýcarska ve Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a v technické komisi pro zpracování údajů a účetní komisi, které jsou ke správní komisi přičleněny, jsou tyto:

Švýcarsko může vyslat zástupce ve funkci poradce (pozorovatele) na zasedání Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, přičleněné k Evropské komisi, a na zasedání technické komise pro zpracování údajů a účetní komise.

3. Zvláštní ustanovení o přechodných ujednáních, pokud jde o pojištění pro případ nezaměstnanosti u státních příslušníků některých členských států, kteří mají švýcarské povolení k pobytu platné po dobu kratší než jeden rok, o švýcarských příspěvcích na bezmocnost a o přechodném období pro uplatňování nařízení (ES) č. 883/2004 na rozšířený důchodový systém podle plánů zaměstnaneckých požitků, jsou stanovena v protokolu I, který je nedílnou součástí této přílohy.

4. Ujednání, jež se týkají ochrany práv nabytých soukromými osobami podle této dohody v důsledku vystoupení Spojeného království z Unie, jsou stanovena v protokolu II, který je nedílnou součástí této přílohy.

A. OBECNÁ KOORDINACE SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

A.1 AKTY, NA KTERÉ SE ODKAZUJE

1. 32004 R 0883: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1), ve znění opravy v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1 a Úř. věst. L 204, 4.8.2007, s. 30 a ve znění:

   – 32009 R 0988: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009 (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 43),

   – 32010 R 1244: nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010 (Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35),

   – 32012 R 0465: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012 (Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4),

   – 32012 R 1224: nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012 (Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45),

   – 32013 R 0517: nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

– 32013 R 1372: nařízení Komise (EU) č. 1372/2013 ze dne 19. prosince 2013 (Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 27), ve znění:

– 32014 R 1368: nařízení Komise (EU) č. 1368/2014 ze dne 17. prosince 2014 (Úř. věst. L 366, 20.12.2014, s. 15), ve znění opravy v Úř. věst. L 288, 22.10.2016, s. 58,

– 32017 R 0492: nařízení Komise (EU) 2017/492 ze dne 21. března 2017 (Úř. věst. L 76, 22.3.2017, s. 13).

– 32019 R 1149: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 883/2004 upravuje takto:

a) do oddílu I přílohy I se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

Kantonální právní předpisy týkající se záloh na výživné podle § 131a odst. 1 a § 293 odst. 2 federálního občanského zákona ze dne 10. prosince 1907“;

b) do oddílu II přílohy I se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

Porodné a příspěvky při osvojení dítěte podle příslušných kantonálních právních předpisů na základě § 3 odst. 2 federálního zákona o rodinných přídavcích ze dne 24. března 2006“;

c) do přílohy II se doplňuje nový text, který zní:

„Německo – Švýcarsko

a) Úmluva o sociálním zabezpečení ze dne 25. února 1964 ve znění dodatkových úmluv č. 1 ze dne 9. září 1975 a č. 2 ze dne 2. března 1989:

i) bod 9b odst. 1 body 1–4 závěrečného protokolu (použitelné právní předpisy a nárok na věcnou dávku v nemoci u obyvatel německé exklávy Büsingen);

ii) bod 9e odst. 1 písm. b), první, druhá a čtvrtá věta závěrečného protokolu (přístup k dobrovolnému nemocenskému pojištění v Německu po přestěhování do Německa).

b) Úmluva o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. října 1982 ve znění dodatkového protokolu ze dne 22. prosince 1992:

ustanovení čl. 8 odst. 5, Německo (oblast Büsingen) poskytne částku rovnající se kantonálnímu příspěvku podle švýcarského práva na náklady na skutečně obsazená místa v rámci opatření na podporu zaměstnanosti pro pracovníky, na něž se vztahuje toto ustanovení.

Španělsko – Švýcarsko

Bod 17 závěrečného protokolu k úmluvě o sociálním zabezpečení ze dne 13. října 1969 ve znění dodatkové úmluvy ze dne 11. června 1982; osoby pojištěné na základě tohoto ustanovení v rámci španělského systému jsou osvobozeny od požadavku týkajícího se účasti ve švýcarském systému nemocenského pojištění.

Itálie – Švýcarsko

Ustanovení čl. 9 odst. 1 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 14. prosince 1962 ve znění dodatkové úmluvy č. 1 ze dne 18. prosince 1963, dodatkové dohody ze dne 4. července 1969, dodatkového protokolu ze dne 25. února 1974 a dodatkové dohody č. 2 ze dne 2. dubna 1980.“;

d) do přílohy IV se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko“;

e) do části 1 přílohy VIII se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

Všechny žádosti o starobní, pozůstalostní a invalidní důchody na základě základního systému (federální zákon o starobním a pozůstalostním pojištění ze dne 20. prosince 1946 a federální zákon o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959) a zákonné starobní důchody z minimálního a rozšířeného důchodového systému v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění ze dne 25. června 1982).“;

f) do části 2 přílohy VIII se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

Starobní, pozůstalostní a invalidní důchody z minimálního a rozšířeného důchodového systému v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění ze dne 25. června 1982).“;

g) do části II přílohy IX se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

Pozůstalostní a invalidní důchody z minimálního a rozšířeného důchodového systému v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění ze dne 25. června 1982).“;

h) do přílohy X se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

1. Doplňkové dávky (federální zákon o doplňkových dávkách ze dne 6. října 2006) a obdobné dávky poskytované podle kantonálních právních předpisů.

2. Důchody v případě nouze v rámci invalidního pojištění (§ 28 pododstavec 1a federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959 ve znění ze dne 7. října 1994).

3. Nepříspěvkové dávky smíšené povahy v případě nezaměstnanosti podle kantonálních právních předpisů.

4. Nepříspěvkové mimořádné invalidní důchody pro zdravotně postižené osoby (§ 39 federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959), na něž se před pracovní neschopností nevztahovaly švýcarské právní předpisy na základě činnosti jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná.“;

i) do přílohy XI se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko

1. Ustanovení § 2 federálního zákona o starobním a pozůstalostním pojištění ze dne 20. prosince 1946 a § 1b federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959, která upravují dobrovolné pojištění v uvedených odvětvích pojištění u švýcarských státních příslušníků, kteří mají bydliště ve státech, na něž se nevztahuje tato dohoda, platí pro osoby s bydlištěm mimo území Švýcarska, které jsou státními příslušníky ostatních států, na něž se vztahuje tato dohoda, a na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti žijící na území uvedených států, pokud se dané osoby stanou účastníky systému dobrovolného pojištění nejpozději jeden rok ode dne, k němuž se na ně přestalo vztahovat starobní, pozůstalostní nebo invalidní pojištění po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let.

2. Pokud dotyčná osoba přestane být pojištěna v rámci švýcarského starobního, pozůstalostního nebo invalidního pojištění po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let, má se souhlasem zaměstnavatele i nadále nárok na pojištění, pracuje-li ve státě, na nějž se nevztahuje tato dohoda, pro zaměstnavatele ve Švýcarsku a podá-li za tímto účelem žádost ve lhůtě šesti měsíců ode dne, k němuž přestane být pojištěna.

3. Povinné pojištění v rámci švýcarského nemocenského pojištění a možné výjimky

a) Švýcarské právní předpisy upravující povinné nemocenské pojištění se vztahují na tyto osoby, které nemají bydliště ve Švýcarsku:

i) osoby, na něž se vztahují švýcarské právní předpisy podle hlavy II nařízení;

ii) osoby, za něž Švýcarsko hradí náklady na dávky podle článků 24, 25 a 26 nařízení;

iii) osoby pobírající dávky v rámci švýcarského pojištění pro případ nezaměstnanosti;

iv) rodinné příslušníky osob uvedených v bodech i) a iii) nebo zaměstnanců či osob samostatně výdělečně činných s bydlištěm ve Švýcarsku, které jsou pojištěny v rámci švýcarského systému nemocenského pojištění, pokud tito rodinní příslušníci nežijí v jednom z těchto členských států: Dánsko, Španělsko, Maďarsko, Portugalsko nebo Švédsko;

v) rodinné příslušníky osob uvedených v bodě ii) nebo důchodce s bydlištěm ve Švýcarsku, které jsou pojištěny v rámci švýcarského systému nemocenského pojištění, pokud tito rodinní příslušníci nežijí v jednom z těchto členských států: Dánsko, Portugalsko nebo Švédsko.

Za rodinné příslušníky se považují osoby, které jsou vymezeny jako rodinní příslušníci podle právních předpisů státu bydliště.

b) Osoby uvedené v písmeni a) mohou být na žádost osvobozeny od povinného pojištění, pokud mají bydliště v jednom z níže uvedených států a mohou prokázat, že jsou způsobilé ke krytí v případě nemoci: Německo, Francie, Itálie, Rakousko a, pokud jde o osoby uvedené v písm. a) bodech iv) a v), Finsko, a, pokud jde o osoby uvedené v písm. a) bodě ii), Portugalsko.

Žádost uvedená v písmeni b):

a) musí být předložena do tří měsíců ode dne, kdy nabyla účinnosti povinnost uzavřít pojištění ve Švýcarsku; je-li v odůvodněných případech žádost podána po uplynutí této lhůty, nabyde výjimka účinku od vzniku pojistné povinnosti;

b) se musí vztahovat na všechny rodinné příslušníky žijící ve stejném státě.

4. Pokud osoba, na niž se podle hlavy II nařízení vztahují švýcarské právní předpisy, podléhá pro účely nemocenského pojištění v souladu s bodem 3 písm. b) právním předpisům jiného členského státu, na který se vztahuje tato dohoda, náklady na uvedené věcné dávky v případě mimopracovních úrazů se rozdělí rovným dílem mezi švýcarského pojistitele pracovních a mimopracovních úrazů a nemocí z povolání a příslušnou instituci nemocenského pojištění, jestliže existuje nárok na věcné dávky od obou institucí. Švýcarský pojistitel pracovních a mimopracovních úrazů a nemocí z povolání uhradí veškeré náklady v případě pracovních úrazů, úrazů na cestě do práce nebo nemocí z povolání, a to i v případě, existuje-li nárok na dávky od instituce nemocenského pojištění v zemi bydliště.

5. Na osoby, které pracují ve Švýcarsku, nemají tam však své bydliště, a které mají v souladu s bodem 3 písm. b) zákonné pojistné krytí ve svém státě bydliště, jakož i na jejich rodinné příslušníky se použije během pobytu ve Švýcarsku ustanovení článku 19 nařízení.

6. Za účelem uplatňování článků 18, 19, 20 a 27 nařízení ve Švýcarsku uhradí příslušný pojistitel veškeré vyfakturované náklady.

7. Doby pojištění denního příspěvku získané v rámci systému pojištění jiného členského státu, na nějž se vztahuje tato dohoda, se vezmou v úvahu za účelem snížení nebo zrušení případného omezení v pojištění denního příspěvku v případě mateřství nebo nemoci, pokud dotyčná osoba uzavře pojištění u švýcarského pojistitele do tří měsíců od ukončení pojistného krytí v jiné zemi.

8. V případě, že osoba, která byla výdělečně činná nebo samostatně výdělečně činná ve Švýcarsku a uspokojovala své základní potřeby, musela ukončit svou činnost kvůli úrazu nebo nemoci a již se na ni nevztahují švýcarské právní předpisy o invalidním pojištění, se má za to, že se na danou osobu toto pojištění vztahuje za účelem způsobilosti pro rehabilitační opatření až do vyplácení invalidního důchodu a v průběhu celého období, během něhož daná osoba využívá uvedených opatření, pokud nezahájila novou činnost mimo Švýcarsko.“

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 883/2004 upravuje takto:

V čl. 77 odst. 2 a článku 78 se odkazem na předpisy Společenství o ochraně fyzických osob při zpracování a volném pohybu osobních údajů rozumí, pokud jde o Švýcarsko, odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

2. 32019 R 0500: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/500 ze dne 25. března 2019, kterým se stanoví alternativní opatření v oblasti koordinace sociálního zabezpečení po vystoupení Spojeného království z Unie (Úř. věst. L 85I, 27.3.2019, s. 35).

3. 32009 R 0987: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1), ve znění:

– 32010 R 1244: nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010 (Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35),

– 32012 R 0465: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012 (Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4),

– 32012 R 1224: nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012 (Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45),

– 32013 R 1372: nařízení Komise (EU) č. 1372/2013 ze dne 19. prosince 2013 (Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 27),

– 32014 R 1368: nařízení Komise (EU) č. 1368/2014 ze dne 17. prosince 2014 (Úř. věst. L 366, 20.12.2014, s. 15), ve znění opravy v Úř. věst. L 288, 22.10.2016, s. 58,

– 32017 R 0492: nařízení Komise (EU) 2017/492 ze dne 21. března 2017 (Úř. věst. L 76, 22.3.2017, s. 13).

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 987/2009 upravuje takto:

Do přílohy 1 se doplňuje nový text, který zní:

„Dohoda mezi Švýcarskem a Portugalskem ze dne 25. května 2016 o započtení pohledávek

Dohoda mezi Švýcarskem a Řeckem ze dne 15. listopadu 2017 o započtení pohledávek týkajících se věcných dávek podle nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 a nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009

Dohoda mezi Švýcarskem a Itálií ze dne 27. února 2023 o započtení pohledávek.“

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 987/2009 upravuje takto:

V čl. 3 odst. 3 se odkazem na předpisy Společenství o ochraně osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů rozumí, pokud jde o Švýcarsko, odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

4. 31971 R 1408: nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2), naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 1), ve znění použitelném na Švýcarsko a členské státy před vstupem rozhodnutí Smíšeného výboru č. 1/2012 ze dne 31. března 2012[1] v platnost, pokud se na ně odkazuje v nařízení (ES) č. 883/2004 či v nařízení (ES) č. 987/2009, nebo pokud jde o případy, k nimž došlo v minulosti.

5. 31972 R 0574: nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 120/2009 (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 2), ve znění použitelném na Švýcarsko a členské státy před vstupem rozhodnutí Smíšeného výboru č. 1/2012 ze dne 31. března 2012[2] v platnost, pokud se na ně odkazuje v nařízení (ES) č. 883/2004 či v nařízení (ES) č. 987/2009, nebo pokud jde o případy, k nimž došlo v minulosti.

---

[1] Rozhodnutí Smíšeného výboru č. 1/2012 zřízeného podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob ze dne 31. března 2012, kterým se nahrazuje příloha II této dohody o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 103, 13.4.2012, s. 51).

[2] Rozhodnutí Smíšeného výboru č. 1/2012 zřízeného podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob ze dne 31. března 2012, kterým se nahrazuje příloha II této dohody o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 103, 13.4.2012, s. 51).

A.2 AKTY, KTERÉ BEROU SMLUVNÍ STRANY NÁLEŽITĚ V ÚVAHU

1. 32010 D 0424(01): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A1 ze dne 12. června 2009 o zřízení dialogu a dohodovacího řízení týkajících se platnosti dokumentů, určení použitelných právních předpisů a poskytování dávek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 1).

2. 32010 D 0424(02): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A2 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právních předpisech platných pro vyslané pracovníky a samostatně výdělečně činné osoby dočasně pracující mimo příslušný stát (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 5).

3. 32010 D 0608(01): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A3 ze dne 17. prosince 2009, které se týká sčítání nepřerušených období vyslání získaných podle nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. C 149, 8.6.2010, s. 3).

4. 32014 D 0520(03): rozhodnutí č. E4 ze dne 13. března 2014 o přechodném období definovaném v článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 21).

5. 32017 D 0719(01): rozhodnutí č. E5 ze dne 16. března 2017 o praktických opatřeních pro přechodné období pro elektronickou výměnu dat uvedenou v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 233, 19.7.2017, s. 3).

6. 32018 D 1004 (02): rozhodnutí č. E6 ze dne 19. října 2017 o určení, kdy je elektronická zpráva považována za právně doručenou v systému elektronické výměny informací o sociálním zabezpečení (EESSI) (Úř. věst. C 355, 4.10.2018, s. 5).

7. 32020 D 0306 (01): rozhodnutí č. E7 ze dne 27. června 2019 o praktických opatřeních týkajících se spolupráce a výměny údajů, než bude v členských státech v plné míře zavedena elektronická výměna informací o sociálním zabezpečení (EESSI) (Úř. věst. C 73, 6.3.2020, s. 5).

8. 32024 D 06842: rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. E8 ze dne 14. března 2024 o stanovení postupu řízení změn pro údaje o subjektech určených v článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, které jsou uvedeny v elektronickém adresáři, jenž je nedílnou součástí EESSI (Úř. věst. C, C/2024/6842, 12.11.2024).

9. 32010 D 0424(04): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. F1 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ohledně pravidel přednosti v případě souběhu rodinných dávek (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 11).

10. 32016 D 0211(05): rozhodnutí č. F2 ze dne 23. června 2015 o výměně údajů mezi institucemi za účelem poskytování rodinných dávek (Úř. věst. C 52, 11.2.2016, s. 11).

11. 32019 D 0626(01): rozhodnutí č. F3 ze dne 19. prosince 2018 o výkladu článku 68 nařízení (ES) č. 883/2004 týkajícího se metody pro výpočet vyrovnávacího doplatku (Úř. věst. C 215, 26.6.2019, s. 2).

12. 32010 D 0424(05): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H1 ze dne 12. června 2009 o rámci pro přechod od nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o použití rozhodnutí a doporučení správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 13).

13. 32010 D 0608(02): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H5 ze dne 18. března 2010 o spolupráci v boji proti podvodům a omylům v rámci nařízení Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. C 149, 8.6.2010, s. 5).

14. 32011 D 0212(01): rozhodnutí č. H6 ze dne 16. prosince 2010 o uplatňování určitých zásad týkajících se sčítání dob podle článku 6 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. C 45, 12.2.2011, s. 5).

15. 32021 D 0506 (01): rozhodnutí č. H11 ze dne 9. prosince 2020 o odkladu lhůt uvedených v článcích 67 a 70 nařízení (ES) č. 987/2009 a v rozhodnutí č. S9 v důsledku pandemie COVID-19 (Úř. věst. C 170, 6.5.2021, s. 4).

16. 32022 D 0228 (01): rozhodnutí č. H12 ze dne 19. října 2021 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 93, 28.2.2022, s. 6).

17. 32022 D 0810(01): rozhodnutí č. H13 ze dne 30. března 2022 o složení a pracovních metodách účetní komise při Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Text s významem pro EHP a pro dohodu mezi EU a Švýcarskem) 2022/C 305/03 (Úř. věst. C 305, 10.8.2022, s. 4).

18. 32024 D 00594: rozhodnutí č. H14 ze dne 21. června 2023 týkající se zveřejnění pokynů k pandemii COVID-19, sdělení k výkladu uplatnění hlavy II nařízení (ES) č. 883/2004 a článků 67 a 70 nařízení (ES) č. 987/2009 během pandemie COVID-19, pokynů k práci na dálku použitelných v období od 1. července 2022 do 30. června 2023 a pokynů k práci na dálku použitelných od 1. července 2023 (Úř. věst. C, C/2024/594, 11.1.2024).

19. 32024 D 06845: rozhodnutí č. H15 ze dne 27. června 2024 o metodách fungování a složení technické komise pro zpracování údajů zřízené při Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. C, C/2024/6845, 14.11.2024).

20. 32010 D 0424(07): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. P1 ze dne 12. června 2009 o výkladu čl. 50 odst. 4, článku 58 a čl. 87 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, pokud jde o přiznávání dávek v invaliditě a ve stáří a pozůstalostních dávek (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 21).

21. 32013 D 0927(01): rozhodnutí č. R1 ze dne 20. června 2013 o výkladu článku 85 nařízení (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 279, 27.9.2013, s. 11).

22. 32010 D 0424(08): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S1 ze dne 12. června 2009 o evropském průkazu zdravotního pojištění (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 23).

23. 32010 D 0424(09): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S2 ze dne 12. června 2009 o technických specifikacích evropského průkazu zdravotního pojištění (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 26).

24. 32010 D 0424(10): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S3 ze dne 12. června 2009, kterým se vymezují dávky, na něž se vztahuje čl. 19 odst. 1 a čl. 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a čl. 25 písm. A) odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 40).

25. 32010 D 0424(15): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S5 ze dne 2. října 2009 o výkladu pojmu věcné dávky definovaného v článku 1 písm. va) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 v nemoci nebo v mateřství podle článků 17, 19, 20 a 22, čl. 24 odst. 1, článků 25 a 26, čl. 27 odst. 1, 3, 4 a 5, článků 28 a 34 a čl. 36 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 883/2004 a o výpočtu částek, které mají být nahrazeny podle článků 62, 63 a 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 54).

26. 32010 D 0427(02): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S6 ze dne 22. prosince 2009 o registraci v členském státě bydliště podle článku 24 nařízení (ES) č. 987/2009 a o sestavení seznamů podle čl. 64 odst. 4 nařízení (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 6).

27. 32011 D 0906(01): rozhodnutí č. S8 ze dne 15. června 2011 o nároku na protézu, velkou protetickou pomůcku nebo jinou důležitou věcnou dávku na základě článku 33 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. C 262, 6.9.2011, s. 6).

28. 32014 D 0520(02): rozhodnutí č. S10 ze dne 19. prosince 2013 o přechodu od nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o uplatňování postupů úhrady (Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 16).

29. 32021 D 0618(01): rozhodnutí č. S11 ze dne 9. prosince 2020 o postupech poskytování úhrad za účelem provádění článků 35 a 41 nařízení (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. C 236, 18.6.2021, s. 4).

30. 32025 D 01598: rozhodnutí č. S12 ze dne 16. října 2024 o náhradě výdajů na zdravotní péči v souvislosti s převozem pacientů do jiného členského státu v případě hromadného neštěstí následkem katastrofy (Úř. věst. C, C/2025/1598, 13.3.2025).

31. 32010 D 0424(11): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U1 ze dne 12. června 2009 o čl. 54 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 v souvislosti se zvýšením dávky v nezaměstnanosti pro vyživované rodinné příslušníky (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 26).

32. 32010 D 0424(12): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U2 ze dne 12. června 2009 o rozsahu působnosti čl. 65 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právu na dávky v nezaměstnanosti zcela nezaměstnaných osob, které nejsou příhraničními pracovníky a které měly během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 43).

33. 32010 D 0424(13): rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U3 ze dne 12. června 2009 o definici pojmu částečná nezaměstnanost použitelného pro nezaměstnané osoby uvedené v čl. 65 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 45).

34. 32012 D 0225(01): rozhodnutí č. U4 ze dne 13. prosince 2011 o postupu pro poskytování úhrad podle čl. 65 odst. 6 a 7 nařízení (ES) č. 883/2004 a článku 70 nařízení (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 57, 25.2.2012, s. 4).

A.3 AKTY, KTERÉ BEROU SMLUVNÍ STRANY NA VĚDOMÍ

1. 32018 H 0529(01): doporučení č. A1 ze dne 18. října 2017 o vydávání potvrzení uvedeného v čl. 19 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. C 183, 29.5.2018, s. 5).

2. 32013 H 0927(01): doporučení č. H1 ze dne 19. června 2013 k rozsudku ve věci Gottardo, podle kterého musí být výhody, jež mají státní příslušníci jednoho státu podle dvoustranné úmluvy o sociálním zabezpečení s třetí zemí, přiznány také pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států (Úř. věst. C 279, 27.9.2013, s. 13).

3. 32019 H 0429(01): doporučení č. H2 ze dne 10. října 2018 o zařazení ověřovacích prvků do přenosných dokumentů vydaných institucí členského státu, které prokazují postavení osoby pro účely uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009 (Úř. věst. C 147, 29.4.2019, s. 6).

4. 32012H0810(01): doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S1 ze dne 15. března 2012, které se týká finančních aspektů přeshraničního dárcovství orgánů od žijících dárců (Úř. věst. C 240, 10.8.2012, s. 3).

5. 32014 H 0218(01): doporučení č. S2 ze dne 22. října 2013 o nároku na věcné dávky pro pojištěné osoby a jejich rodinné příslušníky během pobytu ve třetí zemi podle dvoustranné úmluvy mezi příslušným členským státem a danou třetí zemí (Úř. věst. C 46, 18.2.2014, s. 8).

6. 32010 H 0424(02): doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U1 ze dne 12. června 2009 o právních předpisech použitelných na nezaměstnané osoby, které na částečný úvazek vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než ve státě bydliště (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 49).

7. 32010 H 0424(03): doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U2 ze dne 12. června 2009 o použití čl. 64 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 na nezaměstnané osoby, jež doprovázejí své manžely či manželky nebo partnery či partnerky, kteří (které) vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než v příslušném státě (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 51).

B. OCHRANA NÁROKŮ NA PENZIJNÍ PŘIPOJIŠTĚNÍ

AKTY, NA KTERÉ SE ODKAZUJE

1. 31998 L 0049: směrnice Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění (Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46).

2. 32014 L 0050: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/50/EU ze dne 16. dubna 2014 o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 1).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

Ustanovení čl. 6 odst. 5: odkaz na článek 11 směrnice 2003/41/ES se nepoužije na Švýcarsko.

Švýcarsko přijme opatření uvedená v článku 8 směrnice 2014/50/EU do prvního dne čtyřicátého devátého měsíce po vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

PROTOKOL I

k příloze II dohody

I. Pojištění pro případ nezaměstnanosti

Níže uvedená ujednání se vztahují na pracovníky, kteří jsou státními příslušníky České republiky, Estonské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky, do dne 30. dubna 2011 a na pracovníky, kteří jsou státními příslušníky Bulharské republiky a Rumunské republiky, do dne 31. května 2016. Vztahují se na pracovníky, kteří jsou státními příslušníky Chorvatské republiky, do konce sedmého roku po vstupu protokolu o účasti Chorvatské republiky v platnost.

1. Níže uvedená pravidla se použijí s ohledem na pojištění pro případ nezaměstnanosti v případě pracovníků, kteří mají povolení k pobytu s dobou platnosti kratší než jeden rok.

1.1 Nárok na dávku v nezaměstnanosti poskytovanou v rámci pojištění pro případ nezaměstnanosti podle podmínek stanovených zákonem mají pouze pracovníci, kteří ve Švýcarsku platili příspěvky po minimální dobu požadovanou podle federálního zákona o povinném pojištění pro případ nezaměstnanosti a o příspěvcích v případě platební neschopnosti *(loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* – LACI)[1] a kteří splňují rovněž ostatní podmínky způsobilosti pro tuto dávku.

[1] V současnosti 12 měsíců.

1.2 Část příspěvků uhrazených za pracovníky, jejichž příspěvková doba je příliš krátká na to, aby poskytovala nárok na dávku v nezaměstnanosti ve Švýcarsku podle bodu 1.1, bude vrácena jejich státům původu v souladu s ustanoveními bodu 1.3 s cílem přispět na náklady na dávky poskytované těmto pracovníkům v případě úplné nezaměstnanosti; tito pracovníci nemají poté nárok na dávku v případě, jsou-li úplně nezaměstnaní ve Švýcarsku. Mají však nárok na příspěvky za nepříznivé počasí a v případě platební neschopnosti zaměstnavatele. Dávky v případě úplné nezaměstnanosti jsou vypláceny státem původu za předpokladu, že jsou dotyční pracovníci připraveni k nástupu do práce. Doby pojištění získané ve Švýcarsku se berou v úvahu stejně, jako kdyby byly získány ve státě původu.

1.3 Část příspěvků uhrazených za pracovníky podle bodu 1.2 je jednou ročně vrácena v souladu s těmito ustanoveními:

a) Celkové příspěvky těchto pracovníků jsou pro jednotlivé země vypočítány na základě ročního počtu zaměstnaných pracovníků a průměrných ročních příspěvků uhrazených za každého pracovníka (příspěvky zaměstnavatele a zaměstnance).

b) Z takto vypočítané částky bude její část, která odpovídá poměrnému podílu představujícímu dávku v nezaměstnanosti jako procento veškerých příspěvků uvedených v bodě 1.2, vrácena do států původu pracovníků a část si ponechá Švýcarsko jako rezervu pro další dávky[1].

[1] Vrácené příspěvky za pracovníky, kteří uplatní svůj nárok na dávku v nezaměstnanosti ve Švýcarsku poté, co platili příspěvky po dobu nejméně 12 měsíců – během několika období pobytu – v průběhu dvou let.

c) Švýcarsko předloží jednou ročně výkaz prokazující vrácené příspěvky. Pokud o to státy původu požádají, uvede základ pro výpočet a vrácené částky. Státy původu každý rok Švýcarsku oznámí počet příjemců dávek v nezaměstnanosti podle bodu 1.2.

2. Pokud se členský stát, jehož se týká toto ujednání, setká s potížemi s ohledem na ukončení ujednání o vrácení příspěvků, nebo jestliže se Švýcarsko setká s potížemi s ohledem na ujednání o sčítání dob, může být tato záležitost kteroukoli ze smluvních stran postoupena smíšenému výboru.

II. Příspěvky na bezmocnost

Příspěvky na bezmocnost přiznané podle švýcarského federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959 a podle federálního zákona o starobním a pozůstalostním pojištění ze dne 20. prosince 1946 ve znění ze dne 8. října 1999 jsou poskytovány výlučně pouze tehdy, má-li dotyčná osoba bydliště ve Švýcarsku.

III. Použití nařízení (ES) č. 883/2004 na rozšířené udělené dávky

Švýcarsko použije nařízení (ES) č. 883/2004 na rozšířený systém podle federálního zákona o volném přechodu mezi plány zaměstnaneckých požitků týkajících se starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů ze dne 17. prosince 1993 do prvního dne čtyřicátého devátého měsíce po vstupu pozměňovacího protokolu v platnost.

PROTOKOL II

k příloze II dohody

BEROUCE V ÚVAHU, že článek 33 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „dohoda o vystoupení“) stanoví, že hlava III druhé části dohody o vystoupení se použije na státní příslušníky Islandu, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace za předpokladu, že tyto země uzavřely a uplatňují odpovídající dohody se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, které se vztahují na občany Unie, jakož i odpovídající dohody s Unií, které se vztahují na státní příslušníky Spojeného království;

BEROUCE V ÚVAHU, že článek 26b Dohody mezi Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a Švýcarskou konfederací o občanských právech po vystoupení Spojeného království z Evropské unie a dohody o volném pohybu osob stanoví, že ustanovení části III uvedené dohody se použijí na občany Unie za předpokladu, že Unie uzavřela a uplatňuje odpovídající dohody se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, které se vztahují na státní příslušníky Švýcarska, jakož i odpovídající dohody se Švýcarskem, které se vztahují na státní příslušníky Spojeného království;

UZNÁVAJÍCE, že je nezbytné poskytnout reciproční ochranu práv na sociální zabezpečení státním příslušníkům Spojeného království i jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým, kteří se na konci přechodného období nacházeli nebo nacházejí v přeshraniční situaci zahrnující jednu nebo více smluvních stran dohody o volném pohybu osob a Spojené království Velké Británie a Severního Irska současně,

ČLÁNEK 1

Definice a odkazy

1. Pro účely tohoto protokolu se použijí tyto definice:

a) „dohodou o vystoupení“ se rozumí Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii[1];

b) „dohodou o občanských právech“ se rozumí Dohoda mezi Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a Švýcarskou konfederací o občanských právech po vystoupení Spojeného království z Evropské unie a dohoda o volném pohybu osob;

c) „zahrnutými státy“ se rozumí členské státy Unie a Švýcarsko;

d) „přechodným obdobím“ se rozumí přechodné období uvedené v článku 126 dohody o vystoupení;

e) definice v článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[2] a článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[3].

---

1 Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1, ve znění opravy v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

2. Pro účely tohoto protokolu se všechny odkazy na členské státy a příslušné orgány členských států v ustanoveních práva Unie použitelných podle tohoto protokolu rozumějí tak, že zahrnují Spojené království a jeho příslušné orgány.

ČLÁNEK 2

Osobní působnost

1. Tento protokol se vztahuje na tyto osoby:

a) státní příslušníky Spojeného království, na něž se na konci přechodného období vztahují právní předpisy jednoho ze zahrnutých států, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

b) státní příslušníky Spojeného království, kteří na konci přechodného období pobývají v jednom ze zahrnutých států a na které se vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

c) osoby, které nespadají pod písmeno a) ani písmeno b), ale jsou státními příslušníky Spojeného království a na konci přechodného období vykonávají v jednom nebo několika zahrnutých státech činnost jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, a na které se na základě hlavy II nařízení (ES) č. 883/2004 vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;

d) osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří pobývají v jednom ze zahrnutých států nebo ve Spojeném království a kteří jsou v jedné ze situací popsaných v písmenech a) až c), a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.

2. Osoby uvedené v odstavci 1 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou jsou bez přerušení v jedné ze situací stanovených v uvedeném odstavci, týkajících se jak jednoho ze zahrnutých států, tak Spojeného království.

3. Tento protokol se použije též na státní příslušníky Spojeného království, kteří se nenacházejí nebo se přestali nacházet v jedné ze situací popsaných v odstavci 1 tohoto článku, ale na které se vztahuje článek 10 dohody o vystoupení nebo článek 10 dohody o občanských právech, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.

4. Osoby uvedené v odstavci 3 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou mají i nadále právo pobývat v jednom ze států, na které se vztahuje článek 13 dohody o vystoupení nebo článek 12 dohody o občanských právech, nebo právo pracovat ve státě výkonu práce podle článku 24 nebo 25 dohody o vystoupení nebo článku 20 dohody o občanských právech.

5. Pokud tento článek odkazuje na rodinné příslušníky a pozůstalé, jsou tyto osoby zahrnuty do působnosti tohoto protokolu pouze v rozsahu, v jakém odvozují práva a povinnosti v tomto ohledu podle nařízení (ES) č. 883/2004.

ČLÁNEK 3

Pravidla pro koordinaci sociálního zabezpečení

1. Na osoby zahrnuté do působnosti tohoto protokolu se vztahují pravidla a cíle stanovené v článku 8 dohody a v této příloze, nařízeních (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009.

2. Zahrnuté státy řádně zohlední rozhodnutí a doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení působící při Evropské komisi a zřízené podle nařízení (ES) č. 883/2004 (dále jen „správní komise“), která jsou uvedena v oddíle A této přílohy.

ČLÁNEK 4

Zahrnuté zvláštní situace

1. Tato pravidla se uplatňují v rozsahu stanoveném v tomto článku, pokud se týkají osob, na které se nevztahuje nebo na které se přestal vztahovat článek 2, v těchto situacích:

a) pro účely uplatňování a sčítání dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, včetně práv a povinností vyplývajících z těchto dob v souladu s nařízením (ES) č. 883/2004, jsou do působnosti tohoto protokolu zahrnuti státní příslušníci Spojeného království, jakož i osoby bez státní příslušnosti a uprchlíci bydlící ve Spojeném království, na které se před koncem přechodného období vztahovaly právní předpisy jednoho ze zahrnutých států, a rovněž jejich rodinní příslušníci a pozůstalí; pro účely sčítání dob se zohlední doby získané jak před koncem přechodného období, tak po jeho skončení v souladu s nařízením (ES) č. 883/2004;

b) pravidla stanovená v článcích 20 a 27 nařízení (ES) č. 883/2004 se nadále vztahují na státní příslušníky Spojeného království, jakož i na osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky pobývající ve Spojeném království, kteří před koncem přechodného období požádali o povolení k obdržení plánovaného léčení podle nařízení (ES) č. 883/2004, a to do skončení léčení. Odpovídající postupy úhrad se rovněž uplatňují i po skončení léčení. Obdobně mají tyto osoby a osoby, které je doprovázejí, právo vstoupit do státu léčení a opustit jej v souladu s článkem 14 dohody o vystoupení a článkem 13 dohody o občanských právech;

c) pravidla stanovená v článcích 19 a 27 nařízení (ES) č. 883/2004 se nadále uplatňují na státní příslušníky Spojeného království, jakož i na osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky s bydlištěm ve Spojeném království, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 883/2004 a kteří na konci přechodného období pobývají v jednom ze zahrnutých států nebo ve Spojeném království, a to do konce jejich pobytu. Odpovídající postupy úhrad se rovněž uplatňují i po skončení jejich pobytu nebo léčení;

d) pravidla stanovená v článcích 67, 68 a 69 nařízení (ES) č. 883/2004 se, dokud jsou splněny podmínky, nadále uplatňují pro přiznávání rodinných dávek, na které mají na konci přechodného období nárok státní příslušníci Spojeného království, jakož i osoby bez státní příslušnosti a uprchlíci pobývající ve Spojeném království, na které se vztahují právní předpisy Spojeného království a jejichž rodinní příslušníci mají na konci přechodného období bydliště v jednom ze zahrnutých států;

e) v situacích stanovených v písmeni d) tohoto odstavce se na všechny osoby, které mají na konci přechodného období jakákoli práva jako rodinní příslušníci podle nařízení (ES) č. 883/2004, jako například odvozená práva na věcné dávky v nemoci, nadále použije uvedené nařízení a odpovídající ustanovení nařízení (ES) č. 987/2009, a to dokud jsou splněny podmínky v nich uvedené.

2. Ustanovení kapitoly 1 hlavy III nařízení (ES) č. 883/2004, pokud jde o dávky v nemoci, se použijí na osoby, které pobírají dávky podle odst. 1 písm. a) tohoto článku.

Tento odstavec se použije obdobně, pokud jde o rodinné dávky na základě článků 67, 68 a 69 nařízení (ES) č. 883/2004.

ČLÁNEK 5

Úhrady, zpětné vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek a zápočet

Ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 týkající se úhrad, zpětného vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek a zápočtu se dále použijí u osob, které nespadají do působnosti článku 2, v souvislosti s událostmi:

a) které se staly před koncem přechodného období nebo

b) k nimž dojde po skončení přechodného období a týkají se osob, které spadaly do působnosti článku 2 nebo 4 v době, kdy k těmto událostem došlo.

ČLÁNEK 6

Vývoj práva a úpravy

1. Odkazy na nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 nebo na jejich ustanovení obsažené v tomto protokolu se bez ohledu na odstavec 3 považují za odkazy na akty nebo ustanovení začleněné do dohody, které byly použitelné v poslední den přechodného období.

2. Pokud se nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 po skončení přechodného období změní nebo nahradí, považují se odkazy na uvedená nařízení v tomto protokolu za odkazy na tato nařízení v pozměněném či nahrazeném znění v souladu s akty uvedenými v části II přílohy I dohody o vystoupení, pokud jde o Unii, a v části II přílohy I dohody o občanských právech, pokud jde o Švýcarsko.

3. Nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 se pro účely tohoto protokolu vykládají tak, že zahrnují úpravy uvedené v části III přílohy I dohody o vystoupení, pokud jde o Unii, a v části III přílohy I dohody o občanských právech, pokud jde o Švýcarsko.

4. Pro účely tohoto protokolu nabývají změny a úpravy uvedené v odstavcích 2 a 3 účinku dnem následujícím po dni, kdy účinku nabydou odpovídající změny a úpravy přílohy I dohody o vystoupení nebo přílohy I dohody o občanských právech, podle toho, co nastane později.“

PŘÍLOHA III

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ ODBORNÝCH KVALIFIKACÍ

Změny přílohy III dohody

Příloha III dohody se nahrazuje tímto:

„**PŘÍLOHA III**

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ ODBORNÝCH KVALIFIKACÍ

(Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci)

ODDÍL 1

ÚVOD

Pro účely článků 2 až 9 dohody se právní akty Unie uvedené v oddíle 2 této přílohy použijí s výhradou zásady dynamické harmonizace podle článku 5 institucionálního protokolu k této dohodě a s výhradou výjimek uvedených v odstavci 7 uvedeného článku.

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálního protokolu k této dohodě.

Aniž je dotčen článek 16 institucionálního protokolu k této dohodě a není-li v technických úpravách stanoveno jinak, vztahují se na Švýcarsko ustanovení aktů uvedených v oddíle 2, která vyžadují, aby členské státy poskytovaly informace jiným členským státům nebo Komisi. Pokud se tyto informace týkají dohledu nebo uplatňování, Švýcarsko je sdělí prostřednictvím smíšeného výboru.

ODDÍL 2

AKTY, NA KTERÉ SE ODKAZUJE

1. 32005 L 0036: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22),

   ve znění:

   – směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 141),

– nařízení Komise (EU) č. 213/2011 ze dne 3. března 2011, kterým se mění přílohy II a V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 59, 4.3.2011, s. 4),

– sdělení Komise – Zveřejnění profesních sdružení nebo organizací uvedených v příloze I směrnice 2005/36/ES, které splňují podmínky čl. 3 odst. 2 (Úř. věst. C 111, 15.5.2009, s. 1),

– sdělení Komise – Zveřejnění profesních sdružení nebo organizací uvedených v příloze I směrnice 2005/36/ES, které splňují podmínky čl. 3 odst. 2 (Úř. věst. C 182, 23.6.2011, s. 1),

– Akt o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 112, 24.4.2012, s. 10),

– směrnice Rady 2013/25/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 368),

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/790 ze dne 13. ledna 2016, kterým se mění příloha V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 134, 24.5.2016, s. 135),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2113 ze dne 11. září 2017, kterým se mění příloha V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 317, 1.12.2017, s. 119),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/608 ze dne 16. ledna 2019, kterým se mění příloha V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 104, 15.4.2019, s. 1),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/548 ze dne 23. ledna 2020, kterým se mění příloha V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 131, 24.4.2020, s. 1),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2183 ze dne 25. srpna 2021, kterým se mění příloha V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 444, 10.12.2021, s. 16),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2383 ze dne 23. května 2023, kterým se mění a opravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L 2383, 9.10.2023, s. 1),

– směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/782 ze dne 4. března 2024, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o minimální požadavky na odbornou přípravu pro povolání zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře a farmaceuta (Úř. věst. L, 2024/782, 31.5.2024),

– rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1395 ze dne 31. května 2024, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci a názvy oborů odborné přípravy (Úř. věst. L, 2024/1395, 31.5.2024),

ve znění těchto oprav:

– oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 93, 4.4.2008, s. 28),

– oprava směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob (Úř. věst. L 177, 8.7.2015, s. 60).

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) v příloze V směrnice se za bod 5.1.1 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Švýcarsko	Eidgenössisches Arztdiplom Diplôme fédéral de médecin Diploma federale di medico	Eidgenössisches Departement des Innern Département fédéral de l'intérieur Dipartimento federale dell'interno		1. červen 2002“

b) v příloze V směrnice se za bod 5.1.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Švýcarsko	Diplom als Facharzt Diplôme de médecin spécialiste Diploma di medico specialista	Eidgenössisches Departement des Innern und Verbindung der Schweizer Ärztinnen und Ärzte (FMH) / Schweizerische Institut für ärztliche Weiter- und Fortbildung (SIWF) Département fédéral de l'intérieur et Fédération des médecins suisses (FMH) / Institut suisse pour la formation médicale postgraduée et continue (ISFM) Dipartimento federale dell'interno e Federazione dei medici svizzeri (FMH) / Istituto svizzero per la formazione medica (ISFM)	1. červen 2002“

c) v příloze V směrnice se za bod 5.1.3 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Název
Anesteziologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Anästhesiologie Anesthésiologie Anestesiologia

Země	Název
Chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Chirurgie Chirurgie Chirurgia

Země	Název
Neurochirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Neurochirurgie Neurochirurgie Neurochirurgia

Země	Název
Gynekologie a porodnictví Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Gynäkologie und Geburtshilfe Gynécologie et obstétrique Ginecologia e ostetricia

Země	Název
Vnitřní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Allgemeine Innere Medizin Médecine interne générale Medicina interna generale

Země	Název
Oftalmologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Ophthalmologie Ophtalmologie Oftalmologia

Země	Název
Otorinolaryngologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Oto-Rhino-Laryngologie Oto-rhino-laryngologie Otorinolaringoiatria

Země	Název
Dětské lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Kinder- und Jugendmedizin Pédiatrie Pediatria

Země	Název
Pneumologie a ftizeologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Pneumologie Pneumologie Pneumologia

Země	Název
Urologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Urologie Urologie Urologia

Země	Název
Ortopedie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Orthopädische Chirurgie und Traumatologie des Bewegungsapparates Chirurgie orthopédique et traumatologie de l'appareil locomoteur Chirurgia ortopedica e traumatologia dell'apparato locomotore

Země	Název
Patologická anatomie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Pathologie Pathologie Patologia

Země	Název
Neurologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Neurologie Neurologie Neurologia

Země	Název
Psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Psychiatrie und Psychotherapie Psychiatrie et psychothérapie Psichiatria e psicoterapia

Země	Název
Radiologie a zobrazovací metody Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Radiologie Radiologie Radiologia

Země	Název
Radiační onkologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Radio-Onkologie/Strahlentherapie Radio-oncologie/radiothérapie Radio-oncologia/radioterapia

Země	Název
Plastická chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie Chirurgie plastique, reconstructive et esthétique Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica

Země	Název
Hrudní chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Thoraxchirurgie[1] Chirurgie thoracique Chirurgia toracica

Země	Název
Kardiochirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Herz- und thorakale Gefässchirurgie; Chirurgie cardiaque et vasculaire thoracique Chirurgia del cuore e dei vasi toracici

[1] Program odborné přípravy ze dne 1. ledna 2015 byl akreditován dne 31. srpna 2018. Držitelé odpovídající specializace vydané před datem akreditace obdrží nový doklad o dosažené kvalifikaci specializovaného lékaře bez jakýchkoli dalších požadavků s aktuálním datem vydání.

Země	Název
Cévní chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Gefässchirurgie[1] Chirurgie vasculaire Chirurgia vascolare

Země	Název
Dětská chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Kinderchirurgie Chirurgie pédiatrique Chirurgia pediatrica

Země	Název
Kardiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Kardiologie Cardiologie Cardiologia

Země	Název
Gastroenterologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Gastroenterologie Gastroentérologie Gastroenterologia

[1] Program odborné přípravy ze dne 1. ledna 2015 byl akreditován dne 31. srpna 2018. Držitelé odpovídající specializace vydané před datem akreditace obdrží nový doklad o dosažené kvalifikaci specializovaného lékaře bez jakýchkoli dalších požadavků s aktuálním datem vydání.

Země	Název
Revmatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Rheumatologie Rhumatologie Reumatologia

Země	Název
Hematologie a transfúzní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Hämatologie Hématologie Ematologia

Země	Název
Endokrinologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Endokrinologie/Diabetologie Endocrinologie/diabétologie Endocrinologia/diabetologia

Země	Název
Rehabilitační a fyzikální medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Physikalische Medizin und Rehabilitation Médecine physique et réadaptation Medicina fisica e riabilitazione

Země	Název
Dermatovenerologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Dermatologie und Venerologie Dermatologie et vénéréologie Dermatologia e venerologia

Země	Název
Tropická medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Tropen- und Reisemedizin Médecine tropicale et médecine des voyages Medicina tropicale e medicina di viaggio

Země	Název
Dětská a dorostová psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie Psychiatrie et psychothérapie d’enfants et d’adolescents Psichiatria e psicoterapia infantile e dell’adolescenza

Země	Název
Nefrologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Nephrologie Néphrologie Nefrologia

Země	Název
Infekční lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Infektiologie Infectiologie Malattie infettive

Země	Název
Hygiena a epidemiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Prävention und Gesundheitswesen Prévention et santé publique Prevenzione e salute pubblica

Země	Název
Klinická farmakologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Klinische Pharmakologie und Toxikologie Pharmacologie et toxicologie cliniques Farmacologia e tossicologia clinica

Země	Název
Pracovní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Arbeitsmedizin Médecine du travail Medicina del lavoro

Země	Název
Alergologie a klinická imunologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	
Švýcarsko	Allergologie und klinische Immunologie Allergologie et immunologie clinique Allergologia e immunologia clinica

Země	Název
Nukleární medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Nuklearmedizin Médecine nucléaire Medicina nucleare

Země	Název diplomu
Dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní lékařská a zubolékařská odborná příprava) Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie Chirurgie orale et maxillo-faciale Chirurgia oro-maxillo-facciale

Země	Název
Klinická onkologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 roky	
Švýcarsko	Medizinische Onkologie Oncologie médicale Oncologia medica

Země	Název
Lékařská genetika Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	
Švýcarsko	Medizinische Genetik Génétique médicale Genetica medica“

d) v příloze V směrnice se za bod 5.1.4 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Švýcarsko	Diplom als praktischer Arzt/praktische Ärztin Diplôme de médecin praticien Diploma di medico generico	Praktischer Arzt/Praktische Ärztin Médecin praticien Medico generico	1. červen 2002“

e) v příloze V směrnice se za bod 5.2.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Švýcarsko	1. Diplomierte Pflegefachfrau, diplomierter Pflegefachmann Infirmière diplômée et infirmier diplômé Infermiera diplomata e infermiere diplomato	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l’État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Pflegefachfrau, Pflegefachmann Infirmière, infirmier Infermiera, infermiere	1. červen 2002

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
	2. Bachelor of Science in nursing	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Pflegefachfrau, Pflegefachmann Infirmière, infirmier Infermiera, infermiere	30. září 2011
	3. Diplomierte Pflegefachfrau HF, diplomierter Pflegefachmann HF Infirmière diplômée ES, infirmier diplômé ES Infermiera diplomata SSS, infermiere diplomato SSS	Höhere Fachschulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles supérieures qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole specializzate superiori che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Pflegefachfrau, Pflegefachmann Infirmière, infirmier Infermiera, infermiere	1. červen 2002“

f) v příloze V směrnice se za bod 5.3.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Švýcarsko	Eidgenössisches Zahnarztdiplom Diplôme fédéral de médecin-dentiste Diploma federale di medico-dentista	Eidgenössisches Departement des Innern Département fédéral de l'intérieur Dipartimento federale dell'interno		Zahnarzt Médecin-dentiste Medico-dentista	1. červen 2002“

g) v příloze V směrnice se za bod 5.3.3 doplňuje nový text, který zní:

„Ortodoncie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Švýcarsko	Diplom für Kieferorthopädie Diplôme fédéral d'orthodontiste Diploma di ortodontista	Eidgenössisches Departement des Innern und Schweizerische Zahnärzte-Gesellschaft (SSO) / Büro für zahnmedizinische Weiterbildung (BZW) Département fédéral de l'intérieur et Société suisse d'odonto-stomatologie (SSO) / Bureau pour la formation postgrade en médecine dentaire (BZW) Dipartimento federale dell'interno e Società Svizzera di Odontologia e Stomatologia (SSO) / Ufficio per la formazione post-laurea in odontoiatria (BZW)	1. červen 2002

Ústní chirurgie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Švýcarsko	Diplom für Oralchirurgie Diplôme fédéral de chirurgie orale Diploma di chirurgia orale	Eidgenössisches Departement des Innern und Schweizerische Zahnärzte-Gesellschaft (SSO) / Büro für zahnmedizinische Weiterbildung (BZW) Département fédéral de l'intérieur et Société suisse d'odonto-stomatologie (SSO) / Bureau pour la formation postgrade en médecine dentaire (BZW) Dipartimento federale dell'interno e Società Svizzera di Odontologia e Stomatologia (SSO) / Ufficio per la formazione post-laurea in odontoiatria (BZW)	30. dubna 2004“

h) v příloze V směrnice se za bod 5.4.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Švýcarsko	Eidgenössisches Tierarztdiplom Diplôme fédéral de vétérinaire Diploma federale di veterinario	Eidgenössisches Departement des Innern Département fédéral de l'intérieur Dipartimento federale dell'interno		1. červen 2002“

i) v příloze V směrnice se za bod 5.5.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Švýcarsko	1. Diplomierte Hebamme Sage-femme diplômée Levatrice diplomata	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1. červen 2002
	2. [Bachelor of Science [Name of the UAS] in Midwifery] „Bachelor of Science HES-SO de Sage-femme“ (Bachelor of Science HES-SO in Midwifery) „Bachelor of Science BFH Hebamme“ (Bachelor of Science BFH in Midwifery) „Bachelor of Science ZFH Hebamme“ (Bachelor of Science ZHAW in Midwifery)	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1. červen 2002“

j) v příloze V směrnice se za bod 5.6.2 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Švýcarsko	Eidgenössisches Apothekerdiplom Diplôme fédéral de pharmacien Diploma federale di farmacista	Eidgenössisches Departement des Innern Département fédéral de l'intérieur Dipartimento federale dell'interno		1. červen 2002“

k) v příloze V směrnice se za bod 5.7.1 doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Švýcarsko	Master of Science in Architecture – Diploma di architetto (Arch. Dipl. USI)	Accademia di Architettura dell'Università della Svizzera Italiana		2002–2003
	Master of Arts BFH/HES-SO en architecture, Master of Arts BFH/HES-SO in Architecture	Haute école spécialisée de Suisse occidentale (HES-SO) together with Berner Fachhochschule (BFH)		2007–2008
	Master of Arts BFH/HES-SO in Architektur, Master of Arts BFH/HES-SO in Architecture	Haute école spécialisée de Suisse occidentale (HES-SO) together with Berner Fachhochschule (BFH)		2007–2008
	Master of Arts FHNW in Architektur	Fachhochschule Nordwestschweiz FHNW		2007–2008

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	Master of Arts FHZ in Architektur	Fachhochschule Zentralschweiz (FHZ)		2007–2008
	Master of Arts ZFH in Architektur	Zürcher Fachhochschule (ZFH), Zürcher Hochschule für Angewandte Wissenschaften (ZHAW), Departement Architektur, Gestaltung und Bauingenieurwesen		2007–2008
	Master of Science MSc in Architecture, Architecte (arch. Dipl). EPF)	École Polytechnique Fédérale de Lausanne		2007–2008
	Master of Science ETH in Architektur, MSc ETH Arch	Eidgenössische Technische Hochschule Zurich		2007–2008“

l) v příloze VI směrnice se doplňuje nový text, který zní:

„Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Švýcarsko	1. Diploma di Architetto	1996–1997
	2. Master of Arts/Science in Architecture – Diploma di Architetto	2000–2001
	3. Dipl. Arch. ETH, arch. dipl. EPF, arch. dipl. PF	2004–2005
	4. Architecte diplômé EAUG	2004–2005
	5. Architekt REG A Architecte REG A Architetto REG A	2004–2005“

2. 31977 L 0249: směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17),

ve znění:

– 1 1979 H: Aktu o podmínkách přistoupení a o úpravách Smluv – Přistoupení Řecké republiky (Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 91),

– 1 1985 I: Aktu o podmínkách přistoupení a o úpravách Smluv – Přistoupení Španělského království a Portugalské republiky (Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 23),

– rozhodnutí Rady Evropské unie 95/1/ES, Euratom, ESUO ze dne 1. ledna 1995 o úpravě nástrojů týkajících se přistoupení nových členských států k Evropské unii (Úř. věst. L 1, 1.1.1995, s. 1),

– 1 2003 T: Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, přijatého dne 16. dubna 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33),

– 32006 L 0100: směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 141),

– 32013 L 0025: směrnice Rady 2013/25/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 368).

Pro účely této dohody se směrnice 77/249/EHS upravuje takto:

V čl. 1 odst. 2 se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko:

Advokat, Rechtsanwalt, Anwalt, Fürsprecher, Fürsprech

Avocat

Avvocato“.

3. 31998 L 0005: směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36), ve znění:

– 1 2003 T: Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, přijatého dne 16. dubna 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33),

– 32006 L 0100: směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 141),

– 32013 L 0025: směrnice Rady 2013/25/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 368).

Pro účely této dohody se směrnice 98/5/ES upravuje takto:

V čl. 1 odst. 2 písm. a) se doplňuje nový text, který zní:

„Švýcarsko:

Advokat, Rechtsanwalt, Anwalt, Fürsprecher, Fürsprech

Avocat

Avvocato“.

4. 31974 L 0556: směrnice Rady 74/556/EHS ze dne 4. června 1974, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti obchodu s toxickými látkami a jejich distribuce a v oblasti činností zahrnujících odborné používání takových látek, včetně zprostředkovatelských činností (Úř. věst. L 307, 18.11.1974, s. 1).

5. 31974 L 0557: směrnice Rady 74/557/EHS ze dne 4. června 1974 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti a zprostředkovatelské činnosti v obchodě s toxickými látkami a jejich distribuci (Úř. věst. L 307, 18.11.1974, s. 5), ve znění:

– rozhodnutí Rady Evropské unie 95/1/ES, Euratom, ESUO ze dne 1. ledna 1995 o úpravě nástrojů týkajících se přistoupení nových členských států k Evropské unii (Úř. věst. L 1, 1.1.1995, s. 1),

– 1 2003 T: Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, přijatého dne 16. dubna 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33),

– 32006 L 0101: směrnice Rady 2006/0101/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují směrnice 73/239/EHS, 74/557/EHS a 2002/83/ES v oblasti volného pohybu služeb (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 238),

– 32013 L 0025: směrnice Rady 2013/25/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 368).

Pro účely této dohody se směrnice 74/557/EHS upravuje takto:

Ve Švýcarsku:

Všechny produkty a toxické látky uvedené ve federálním zákoně o ochraně proti nebezpečným látkám a přípravkům (sbírka federálních zákonů (CC 813.1), především pak ty uvedené v nařízeních jich se týkajících (CC 813), stejně jako jedovatých látek pro životní prostředí (CC 814.812.31, 814.812.32 a 814.812.33).

6. 31986 L 0653: směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (Úř. věst. L 382, 31.12.1986, s. 17).

7. 32015 R 0983: prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/983 ze dne 24. června 2015 o postupu pro vydávání evropského profesního průkazu a provádění výstražného mechanismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES (Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 27).

8. 32018 L 0958: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ze dne 28. června 2018 o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 25).

9. 32019 R 0907: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/907 ze dne 14. března 2019, kterým se stanoví společná závěrečná zkouška odborné přípravy pro instruktory lyžování podle článku 49b směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 145, 4.6.2019, s. 7).

10. 32023 D 0423: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2023/423 ze dne 24. února 2023 o pilotním projektu k provedení ustanovení o správní spolupráci týkajících se regulovaných povolání stanovených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES a (EU) 2018/958 prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a k začlenění databáze regulovaných povolání do uvedeného systému (Úř. věst. L 61, 27.2.2023, s. 62).

11. 32012 R 1024: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1), ve znění:

– 32013 L 0055: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132),

– 32014 L 0060: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1), ve znění opravy v Úř. věst. L 147, 12.6.2015, s. 24,

– 32014 L 0067: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11),

– 32016 R 1191: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1191 ze dne 6. července 2016 (Úř. věst. L 200, 26.7.2016, s. 1),

– 32016 R 1628: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53), ve znění opravy v Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 29,

– 32018 R 1724: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1),

– 32020 L 1057: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 49),

– 32020 R 1055: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 17),

Švýcarsko používá systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) jako třetí země pro výměnu informací, včetně osobních údajů, se subjekty IMI v rámci Unie za účelem provádění postupů správní spolupráce, jsou-li použitelné pro účely této dohody.

Pro účely této dohody má Komise nadále za to, že Švýcarsko poskytuje odpovídající ochranu osobních údajů podle čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1024/2012, dokud zůstává v platnosti rozhodnutí 2000/518/ES[1].

Švýcarsko používá systém IMI k provádění postupů správní spolupráce vymezených v článcích 4a až 4e, článcích 8, 21a, 50, 56 a 56a směrnice 2005/36/ES ve znění směrnice 2013/55/EU v souladu se zásadami a způsoby výměny stanovenými v uvedených článcích.

[1] Rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2000 na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů ve Švýcarsku, včetně veškerých následných změn.

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) č. 1024/2012 upravují takto:

a) v článku 5 první větě se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

b) ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. e) se nevztahuje na Švýcarsko;

c) v čl. 9 odst. 5, pokud jde o Švýcarsko, se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „právem Unie začleněným do této dohody“;

d) v čl. 10 odst. 1, pokud jde o Švýcarsko, se slova „v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo v souladu s právními předpisy Unie“ nahrazují slovy „v souladu s právními předpisy Švýcarska“;

e) v čl. 16 odst. 1 a 2 se odkazy na směrnici 95/46/ES považují, pokud jde o Švýcarsko, za odkazy na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

f) v čl. 17 odst. 4 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

g) v čl. 18 odst. 1 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

h) v článku 20 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

i) v článku 21:

   i) v odstavci 1 se odkaz na směrnici 95/46/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

   ii) odstavec 3 se nepoužije;

j) článek 25 se nepoužije;

k) čl. 26 odst. 1 se vykládá v souladu s článkem 13 institucionálního protokolu k této dohodě.“

PROTOKOL

O REKREAČNÍCH OBJEKTECH V DÁNSKU

Smluvní strany se dohodly, že Protokol č. 32 o nabývání nemovitostí v Dánsku, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se použije rovněž na tuto dohodu, pokud jde o nabývání rekreačních objektů švýcarskými státními příslušníky v Dánsku.

PROTOKOL
O NABÝVÁNÍ NEMOVITOSTÍ NA MALTĚ

Nákup nemovitostí na maltských ostrovech se řídí zákonem o nemovitém majetku (nabývání osobami, které nemají bydliště na Maltě) (kapitola 246 sbírky zákonů Malty).

Uvedený zákon stanoví, že:

a) Švýcarský státní příslušník může na Maltě nakupovat nemovitosti za těchto podmínek:

   1) Pokud bude nemovitost užívána jako hlavní bydlení nebo pokud žadatel bydlel na Maltě jako rezident po dobu více než 5 let nebo pokud bude nemovitost užívána pro obchodní účely, neexistují žádná omezení.

   2) Pokud bude nemovitost využívána jako rekreační objekt a žadatel nebydlel na Maltě po dobu 5 let, vyžaduje se povolení k nabývání nemovitého majetku (AIP) a podléhá podmínkám stanoveným v zákoně o nemovitém majetku (nabývání osobami, které nemají bydliště na Maltě), včetně minimální ceny 174 274 EUR za byty a 300 619 EUR za domy (minimální ceny se každoročně upravují podle indexu cen nemovitostí, jak je uvedeno v oznámení o indexu cen nemovitostí [subsidiární právní předpis 246.08 sbírky zákonů Malty]). Tyto nákupy nevyžadují, aby osoba měla právo pobytu na Maltě.

b) Státní příslušník Švýcarska si na Maltě může kdykoliv zřídit hlavní bydliště v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Opuštění Malty nemá za následek povinnost zbavit se jakéhokoliv majetku získaného k hlavnímu bydlení.

c) Státní příslušníci Švýcarska, kteří zakoupí nemovitosti ve zvláštních oblastech stanovených zákonem (obvykle oblasti, které jsou součástí projektů na obnovu měst), nepotřebují pro takový nákup povolení ani není nijak omezen počet, využití nebo hodnota nemovitostí, které mohou takto nakoupit.

PROTOKOL

O POVOLENÍCH K DLOUHODOBÉMU POBYTU

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

se dohodly takto:

1. Udělování povolení k dlouhodobému pobytu je otázkou práva Unie v souladu se Smlouvami a švýcarského práva a nespadá do oblasti působnosti Dohody o volném pohybu osob (dále jen „dohoda“). Institucionální protokol k dohodě se proto na tento protokol nevztahuje.

2. Pokud si Švýcarsko a členské státy Unie vzájemně udělí povolení k dlouhodobému pobytu podle příslušných právních předpisů uvedených v odstavci 1, použijí se tato pravidla nediskriminačním způsobem, zejména pokud jde o minimální požadovanou dobu předchozího pobytu v délce pěti let.

3. Platná pravidla Unie a Švýcarska zůstávají srovnatelná, pokud jde o ostatní podmínky a požadavky, přičemž se rozumí, že podmínky a požadavky spadají do pravomoci Unie v souladu se Smlouvami, resp. Švýcarska.

4. Výše uvedeným ustanovením nejsou dotčena:

   a) pravidla týkající se trvalého pobytu stanovená ve směrnici 2004/38/ES[1], jakož i

   b) ustanovení pro státní příslušníky třetích zemí obsažená ve dvoustranných dohodách již uzavřených mezi členským státem Unie a Švýcarskem, která jsou příznivější než platná pravidla Unie a Švýcarska.

5. Bez ohledu na odstavec 1 se čl. 10 odst. 1, 2 a 5 institucionálního protokolu k dohodě použije obdobně na spory vyplývající z odstavců 2 a 3 tohoto protokolu. V těchto případech se obdobně použije článek 11 institucionálního protokolu k dohodě s tou výjimkou, že přiměřená kompenzační opatření mohou být přijata pouze v rámci dohody.

Dodatek k institucionálnímu protokolu k Dohodě o rozhodčím soudu se použije obdobně, s výjimkou čl. I.4 odst. 4, čl. III.4 odst. 3 druhé věty, čl. III.5 odst. 2 třetí věty, článku III.9 a čl. III.10 odst. 5.

[1] Směrnice 2004/38/ES (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77) ve znění podle přílohy I dohody.

INSTITUCIONÁLNÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A JEHO ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ NA STRANĚ DRUHÉ O VOLNÉM POHYBU OSOB

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

S OHLEDEM na Dohodu mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, uzavřenou v Bruselu dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. června 2002;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, týkající se účasti České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 26. října 2004, který vstoupil v platnost dne 1. dubna 2006;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob týkající se účasti Bulharské republiky a Rumunska jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 27. května 2008, který vstoupil v platnost dne 1. června 2009;

S OHLEDEM na Protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob týkající se účasti Chorvatské republiky jakožto smluvní strany na základě jejího přistoupení k Evropské unii, uzavřený v Bruselu dne 4. března 2016, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2017;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE dohody uzavřené Unií jsou závazné pro orgány Unie i pro členské státy; tento protokol se proto vztahuje na smluvní strany, jak je stanoveno v dohodě;

VZHLEDEM K TOMU, že Unie a Švýcarsko jsou vázány četnými dvoustrannými dohodami v různých oblastech, které stanoví zvláštní práva a povinnosti, jež jsou v některých ohledech podobné právům a povinnostem stanoveným v Unii;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že účelem těchto dvoustranných dohod je zvýšit konkurenceschopnost Evropy a vytvořit užší hospodářské vazby mezi smluvními stranami založené na rovnosti, reciprocitě a obecné rovnováze jejich výhod, práv a povinností;

ROZHODNUTY posílit a prohloubit účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie na základě stejných pravidel, jaká platí pro vnitřní trh, při zachování jeho nezávislosti a nezávislosti jeho orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie, federalismu a odvětvové povahy jeho účasti na vnitřním trhu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat dohodu v jednotlivých případech;

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a to jak současných, tak budoucích,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Cíle

1. Cílem tohoto protokolu je zaručit smluvním stranám a hospodářským subjektům a jednotlivcům větší právní jistotu, rovné zacházení a rovné podmínky v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, které spadají do oblasti působnosti dohody.

2. Za tímto účelem poskytuje tento protokol nová institucionální řešení, která usnadní trvalé a vyvážené posilování hospodářských vztahů mezi smluvními stranami. S ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tento protokol zejména institucionální řešení dohody, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti nebo cíle dohody, zejména:

a) postup pro sladění dohody s právními akty Unie, které se dohody týkají;

b) jednotný výklad a uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním dohody a uplatňování dohody a

d) řešení sporů v rámci dohody.

ČLÁNEK 2

Vztah k dohodě

1. Tento protokol a jeho příloha a dodatek tvoří nedílnou součást dohody.

2. Ustanovení dohody zrušená tímto protokolem jsou uvedena níže:

a) článek 16;

b) článek 17;

c) článek 19.

3. Odkazy na „Evropské společenství“ nebo „Společenství“ v dohodě se považují za odkazy na Unii.

ČLÁNEK 3

Dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní

1. Stávající a budoucí dvoustranné dohody mezi Unií a Švýcarskem v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, se považují za soudržný celek, který zajišťuje rovnováhu mezi právy a povinnostmi mezi Unií a Švýcarskem.

2. Dohoda představuje dvoustrannou dohodu v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní.

KAPITOLA 2

SLADĚNÍ DOHODY S PRÁVNÍMI AKTY UNIE

ČLÁNEK 4

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, o tom Evropská komise (dále jen „Komise“) informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.

Na žádost kterékoli smluvní strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve smíšeném výboru.

Smluvní strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které později předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování dohody, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje smíšený výbor.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 5 odst. 7.

ČLÁNEK 5

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní na základě dohody, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, byly do dohody začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Právní akty Unie začleněné do dohody v souladu s odstavcem 4 jsou po začlenění do dohody součástí právního řádu Švýcarska, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne smíšený výbor.

3. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

4. Smíšený výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně příloh I až III dohody, včetně nezbytných úprav.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může smíšený výbor, je-li to nezbytné pro zajištění soudržnosti dohody s její přílohou ve znění podle odstavce 4, navrhnout ke schválení smluvními stranami v souladu s jejich vnitřními postupy revizi dohody.

6. Odkazy v dohodě na právní akty Unie, které již nejsou v platnosti, se považují za odkazy na právní akt Unie o zrušení začleněný do přílohy dohody ode dne vstupu v platnost rozhodnutí smíšeného výboru o odpovídající změně přílohy dohody podle odstavce 4, není-li v uvedeném rozhodnutí stanoveno jinak.

7. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené níže:

– článek 5g [Lhůta pro předchozí oznámení a kontroly],

– článek 5h [Finanční záruky a sankce],

– článek 5i [Doklad o samostatné výdělečné činnosti],

– článek 5j [Zákaz snížení úrovně právní ochrany],

– článek 7b [Studenti],

– článek 7e [Trvalý pobyt],

– článek 7f [Nabývání nemovitostí],

– článek 7g [Průkazy totožnosti],

– článek 7h [Vyhoštění],

– příloha II Koordinace systémů sociálního zabezpečení, část II. Odvětvové úpravy, bod 1 písm. a) až f).

8. S výhradou článku 6 vstupují rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 4 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

9. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují smluvní strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

10. Unie a Švýcarsko dodržují zásadu „stejné odměny za stejnou práci na stejném místě“ a švýcarský duální systém prosazování.

ČLÁNEK 6

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 5 odst. 3 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí smluvní strany rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody.

Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím smíšeného výboru.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ DOHODY

ČLÁNEK 7

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 1 a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a právní akty Unie, na něž se v těchto dohodách odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

2. Právní akty Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a ustanovení dohody, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem dohody i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 8

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody na svém území.

3. Kontrolu nad uplatňováním dohody provádějí smluvní strany společně v rámci smíšeného výboru.

Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena smíšenému výboru s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování dohody druhou smluvní stranou. Použije se postup stanovený v článku 10.

Jsou-li k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody nezbytné určité kontrolní pravomoci orgánů Unie ve vztahu k jedné smluvní straně, jako jsou vyšetřovací a rozhodovací pravomoci, musí být v dohodě konkrétně stanoveny.

ČLÁNEK 9

Zásada výlučnosti

Smluvní strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě dohody, s dohodou nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v tomto protokolu.

ČLÁNEK 10

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje, se smluvní strany vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se smíšenému výboru poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Smíšený výbor posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování dohody.

2. Pokud smíšený výbor není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli smluvní strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v dodatku.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 7 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 5 odst. 7 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá smluvní strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu.

Smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, informuje druhou smluvní stranu prostřednictvím smíšeného výboru o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

6. Při řešení sporů předložených smíšenému výboru se v dobré víře zohlední záruky stanovené ve společném prohlášení o odepření sociální pomoci a ukončení pobytu před nabytím trvalého pobytu a ve společném prohlášení o oznámení o nástupu do zaměstnání, připojeném k dohodě.

První pododstavec se použije po dobu a v rozsahu, v jakém jsou tyto záruky slučitelné s příslušnými právními akty Unie začleněnými do dohody. Těmito zárukami není dotčeno uplatňování čl. 5 odst. 1 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 11

Kompenzační opatření

1. Pokud smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, neinformuje druhou smluvní stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 dodatku o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá smluvní strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá smluvní strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci dohody nebo jakékoli jiné dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí smluvní straně, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud smíšený výbor do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli smluvní strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s dodatkem.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 dodatku.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 12

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu dohody nebo ustanovení právního aktu Unie, které jsou v ní uvedeny.

KAPITOLA 4

JINÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 13

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie uvedených v článku 1 přílohy, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou.

Smíšený výbor může přijmout rozhodnutí o změně přílohy.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách.

Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách smluvních stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie (EUROSTAT), s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky uzavřenou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy.

Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění rozpočtu, jako jsou pracovní programy nebo smlouvy.

Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup tohoto protokolu v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 5 přílohy.

11. Prováděcí pravidla k tomuto tohoto článku jsou obsažena v příloze.

12. Tři roky po vstupu tohoto protokolu v platnost a následně každé tři roky přezkoumá smíšený výbor podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy a v případě potřeby je upraví.

ČLÁNEK 14

Odkazy na území

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody obsahují odkazy na území „Evropské unie“, „Unie“, „společného trhu“ nebo „vnitřního trhu“, považují se tyto odkazy pro účely dohody za odkazy na území uvedená v článku 24 dohody.

ČLÁNEK 15

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody zmiňují státní příslušníky členských států Unie, považují se tito státní příslušníci členských států Unie pro účely dohody za státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 16

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely dohody nepoužijí.

Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do dohody začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 5 odst. 8 a čl. 6 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 17

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o tom, že jsou určeny členským státům Unie, se pro účely dohody nepoužijí.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 18

Provádění

1. Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z dohody a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejích cílů.

2. Smluvní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejich cílů.

ČLÁNEK 19

Vstup v platnost

1. Tento protokol Unie a Švýcarsko ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Unie a Švýcarsko si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

c) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

f) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 20

Změna a výpověď

1. Tento protokol lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody Unie a Švýcarska.

2. Pokud je dohoda vypovězena v souladu s čl. 25 odst. 3 dohody, pozbývá tento protokol platnosti dnem uvedeným v čl. 25 odst. 4 dohody.

3. Pokud dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě dohody přede dnem ukončení platnosti dohody. Unie a Švýcarsko vzájemnou dohodou vyřeší, jak bude postupováno, pokud se týká nabývaných práv.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA

PŘÍLOHA TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ ČLÁNKU 13 PROTOKOLU

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie, na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

žádné;

b) informační systémy:

Evropská síť služeb zaměstnanosti (EURES) zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1), ve znění podle přílohy I dohody;

elektronická výměna informací o sociálním zabezpečení (EESSI) zavedená nařízením (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1), ve znění opravy v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1 a Úř. věst. L 204, 4.8.2007, s. 30 a nařízení (ES) č. 987/2009 (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1), ve znění podle přílohy II dohody;

systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1), ve znění podle příloh I a III dohody;

c) jiné činnosti:

žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 13 protokolu se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výše poplatku za účast podle čl. 13 odst. 7 protokolu a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle dohody na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4;

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.

   U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění protokolu vydá Komise do 90 dnů po vstupu protokolu v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie
s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) rozpočtu Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Stávající ujednání

Článek 13 protokolu a tato příloha se nevztahují na zvláštní ujednání mezi Švýcarskem a Unií, která zahrnují finanční příspěvky Švýcarska. Agentury, informační systémy a jiné činnosti, na něž se tato ujednání vztahují, jsou tyto:

– Vzájemný informační systém sociální ochrany (MISSOC) podle příslušných smluvních ujednání Švýcarska a Komise se sekretariátem MISSOC.

ČLÁNEK 5

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu protokolu v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění protokolu se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 13 protokolu a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

a) počtu kalendářních dnů ode dne vstupu protokolu v platnost do 31. prosince daného roku a

b) celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

Dodatek

DODATEK O ROZHODČÍM SOUDU

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze smluvních stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu nebo předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 14a odst. 2 nebo 4 dohody, použijí se pravidla stanovená v tomto dodatku.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto dodatku začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu) a:

i) v případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu a

ii) v případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 10 odst. 5 protokolu a sporná kompenzační opatření;

iii) v případech uvedených v čl. 14a odst. 2 a 4 dohody údajné obtíže v souladu s čl. 14a odst. 2 dohody;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto dodatku a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalující strana do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto dodatku. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu či na základě čl. 14a odst. 2 nebo 4 dohody.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu.

3. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v jiné dvoustranné dohodě v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

4. V případech uvedených v čl. 14a odst. 2 a 4 dohody má rozhodčí soud mandát k přezkoumání toho, že údajné obtíže jsou prokázány a jsou způsobeny uplatňováním dohody.

5. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

6. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 11 odst. 1 protokolu.

5. V případech uvedených v čl. 14a odst. 2 a 4 dohody vydá rozhodčí soud konečné rozhodnutí do 6 měsíců ode dne svého ustavení.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 7 a čl. 10 odst. 3 protokolu předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává.

Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení dané dohody a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 7 odst. 2 protokolu.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 tohoto článku musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2 protokolu.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.

Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 5 protokolu s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je dohoda, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly výkladu uvedenými v článku 7 protokolu.

3. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle jiné dvoustranné dohody z těch, která jsou uvedena v čl. 11 odst. 1 protokolu, jsou pro rozhodčí soud závazná.

4. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Smíšený výbor může rozhodnutím přijmout změny tohoto dodatku.